

APOSTOLUL

REVISTA CADRELOR DIDACTICE
Editată de Sindicatul din învățământ și Cercetare Neamț

SERIE NOUĂ, ANUL XV, NR. 155
<http://apostolul.slineamt.ro>

Mai
2013

CONFERINȚA JUDEȚEANĂ A SINDICATULUI ÎNVĂȚĂMÂNT NEAMȚ

Suntem, domnule președinte Gabriel Ploscă, în preajma unui eveniment important – Conferința Județeană a Sindicatului Învățământ. Câteva detalii organizatorice?

Conform Statutului nostru, Conferința Județeană are loc o dată la 5 ani, dată care se stabilește în cadrul Consiliului Județean al Sindicatului, cel puțin cu o lună înaintea desfășurării evenimentului. Anul acesta, în ședința de pe 13 mai, am stabilit data Conferinței: 22 iunie, și locul desfășurării: Văratice. Tot în cadrul acestei ședințe am stabilit și norma de reprezentare în cadrul conferinței: este vorba de un delegat la 50 de membri de sindicat. S-a stabilit, de asemenea, ordinea de zi, care va fi comunicată cât mai curând și liderilor sindicali din fiecare zonă: Piatra-Neamț, Roman, Târgu-

Neamț. Ea este următoarea:

– Aprobarea Regulamentului pentru desfășurarea Conferinței județene;

– Prezentarea Raportului asupra activității Consiliului Județean și Biroului Operativ al Sindicatului Învățământ în perioada 2008 – 2013;

– Aprobarea Strategiei sindicatului pentru perioada 2013 – 2018;

– Raportul Comisiei de Cenzori pentru perioada 2008 – 2013;

– Aprobarea unor amendamente la Statutul Sindicatelor din Învățământ;

– Alegerea noului Consiliu Județean și al Comisiei de Cenzori.

Cum vor decurge lucrurile la Conferință?

Ca modalitate de desfășurare, conform Statutului, lucrurile urmează traseul următor: În

cadru adunărilor generale ale liderilor se vor desemna candidații fiecărei zone pentru Consiliul Județean. Cei 27 de membri ai Consiliului sunt repartizați pe zone astfel: 12 din Piatra-Neamț împreună cu Bicazul, 9 din zona Roman și 6 din zona Târgu-Neamț. În cadrul Conferinței Județene aceștia sunt validați/votați de plenumul Conferinței. În cazul în care candidatul unei zone, sau mai mulți candidați, sunt invalidați, zona respectivă își desemnează un alt candidat supus aprobării în plen. Și sistemul acesta se aplică încă de la adunările din zonă unde se alege, în afara numărului fix de reprezentanți, alți câțiva candidați de rezervă. Procedându-se astfel nu se strică proporția reprezentativității fiecărei zone în Consiliul Județean.

A consemnat Mircea ZAHARIA
(continuare în pag. 2)

Centenarul statuii lui Mihail Kogălniceanu

Anul acesta, se împlinesc 100 de ani de când, la Piatra-Neamț, s-a dezvelit **statuia lui Mihail Kogălniceanu**. A vorbit profesorul Panaite Criveț. Textul cuvântării a fost publicat într-o broșură. La 5 august 1910, intelectualitatea din Piatra-Neamț a propus ridicarea unei statui în piața orașului. (conf. Arhivele Statului, Piatra-Neamț, fond Primăria, dosar 63/1944). Comitetul de inițiativă format din 20 de persoane, președinte Emanoil Vărgolici (ulterior înlocuit cu Al. I. Stan) a hotărât ca, pentru suma de 15.000 lei, lucra-

rea să fie încredințată sculptorului Vladimir C. Hegel, profesor la Universitatea din București. Din lipsă de fonduri, dezvelirea statuii în 1911, cu ocazia împlinirii a două decenii de la moartea lui Mihail Kogălniceanu, a fost amânată pentru 19 mai 1913, zi ce coincidea cu deschiderea, la Piatra-Neamț, a Congresului Național al *Ligii Culturale*. La manifestări, au participat miniștrii Take Ionescu și Al. Bădăraș, delegații la Congres și mii de locuitori. La semnalul trompetului militar, patru plăeși dintre cei mai bătrâni din Vânătorii - Neamțului,

(continuare în pag. 11)

IRIMESCU – Un Cavaler Carpat al „Ordinului... Delta”

Sculptorul Irimescu...

Sau, mai profund gândind, **Sculptură** prin Irimescu. Un binom, care s-ar putea relua, prin zicerea de „creație irimesciană” – și spunând așa, am ajuns la relația esențială a fenomenului artistic: singularitatea.

Luată în sine, ca meșteșug „de peste zi”, în a ciopli materia, dăruindu-i închipuire omească, de la „cariatidele” de pe „Insula Paștelui”, la prefigurările lui Modigliani, existența cosmică, cu a ei „materie neagră”, ajunsă a fi și stelară, tinde, prin creativitatea ființei noastre, nu doar să se antropomorfizeze, ci, mai mult, să se umanizeze. Oricare sculptură este uman-duală, o bio-formă abiotică și o

spiritualitate aspirituală. O dualitate, cu geneză unică: creația.

Moldavul Irimescu rămâne cum c-a fost un demiurg, cu har sculptural. Muzeu-i de la Fălticeni putem a-l asemui, ca repetând și el, în viziunea unui „azi”, acea singuratică fărâma de uscat rătăcită în imensitatea de ocean și purtând denumirea pascală.

Lăsând la o parte „portretele” care, prin estetica lor, redau un omenesc ce-a fost, celelalte creații ale sale surprind, incert, dar multivizionar, ce năzuiesc și marmura și bronzul, trecute, mai întâi, prin gând, apoi prin „delta de bijutier” a Maestrului.

Gheorghe A. M. CIOBANU
(continuare în pag. 10)

CONFERINȚA JUDEȚEANĂ A SINDICATULUI ÎNVĂȚĂMÂNT NEAMȚ

(urmăre din pag. 1)

Când își intră noii „aleși” în pâine?

Imediat are loc prima ședință a noului Consiliu Județean. Cei 27 de membri validați se reunesc și își aleg președintele, cei trei vicepreședinți – liderii de zonă, și un secretar general – toți 5 constituind Biroul Operativ al Sindicatului. Și cu aceasta, Conferința Județeană este efectiv încheiată.

Despre ce amendamente la Statut e vorba?

Amendamentele de modificare a Statutului sunt aprobate în Consiliul Județean și supuse dezbaterii Conferinței. După ce ele sunt aprobate de Conferința Județeană, se depun la Judecătoria, se validează, dar efectul lor se va produce în perioada de după validare de către Judecătoria. Noi am propus câteva amendamente, dintre care cel care spune că un președinte să nu poată avea, consecutiv, mai mult de două mandate mi se pare cel mai important. S-a mai propus ca Sindicatul Învățământ să devină furnizor de formare (să poată organiza cursuri de formare acreditate de către CNFPA și Ministerul Educației) și să-și înființeze o Agenție de turism. Ultimele două propuneri vizează efectiv oferirea unor servicii la cele mai mici prețuri pentru colegii noștri.

Ce pași mai urmează până la Conferință?

Practic, după întâlnirea zonală cu liderii, ne mai întrunim o dată într-un Consiliu Județean în care prezentăm și aprobăm materialele pregătite pentru conferință: raportul de activitate, strategia sindicatului, amendamentele la statut. Tot atunci vom ști cu siguranță numele candidaților pentru fiecare zonă și nu ne mai rămâne decât să sperăm că lucrurile se vor desfășura în pace, într-un deplin spirit democratic.

Este tot ceea ce vă doresc.

Workshop-ul „Analiza europeană și multi-regională a situației egalității de șanse și de gen” – Bistrița 30 iunie - 3 iulie 2011

Obiective realizate

Scopul principal al acestui workshop a fost acela de a promova la nivel multi-regional principiul egalității de șanse și de gen, în conformitate cu standardele UE, inclusiv prin transferul de bune practici, de a evalua situația actuală a acestor principii la nivel european și național, de a informa și conștientiza asupra importanței lor în rândul partenerilor sociali și în instituțiile de educație prin activități inovatoare, precum și analiza contribuției partenerilor sociali la abordarea integratoare a perspectivei de gen.

Tematica abordată

Comunicările (prezentate oral și în format powerpoint) s-au concentrat asupra mai multor teme de actualitate cum ar fi:

- Conceptul de egalitate de șanse și de gen – noțiuni generale (legislație, regulamente și politici

în mod general);

- Egalitatea de șanse în legislația națională și comunitară;
- Discriminarea ca fenomen: concept, tipuri de discriminare, consecințe;
- Standarde europene în domeniul egalității de șanse și de gen;
- Analiza situației egalității de șanse și de gen – instituții europene și naționale;
- Oportunități de sensibilizare a reprezentanților partenerilor sociali în promovarea conceptului de egalitate de șanse și de gen;
- Standarde europene în domeniul discriminării;
- Analiza fenomenului discriminării;
- Reacția sindicatelor față de discriminare.

Rezultate obținute

Prelegerile susținute și discuțiile purtate au subliniat probleme importante și au evidențiat nume-

roase aspecte cum ar fi:

- Conceptele de egalitatea de șanse și de gen și de discriminare aplicate în numeroase țări europene, trebuie să-și găsească un loc mai important și în societatea noastră, în crearea unei responsabilități sociale pentru toate vârstele. Experiența italiană și cea spaniolă poate oferi soluții de interes major și pentru România, având în vedere că în cele două țări există un minister al egalității de șanse;
- Sunt necesare acțiuni de implicare a femeilor în activități civice, prin identificarea, recunoașterea și promovarea acestora în dezvoltarea de parteneriate cu principalele organizații neguvernamentale care le reprezintă;
- S-a remarcat că nu există un sistem transparent de raportare și control cu privire la cazurile de discriminare din instituțiile de educație;
- Este esențial să aibă loc întâlniri cu organizațiile patronale și sindicale de la nivel local pentru identificarea celor mai eficiente metode pentru a asigura un echilibru între viața de familie și viața profesională;
- Reactivarea Comisiilor Județene pentru egalitatea de șanse (COJES) în regiunea NV (în județele în care activitatea acestora a fost întreruptă). În regiunea NE ele au funcționat, fără întrerupere din anul 2003;
- Este esențială susținerea măsurilor de prevenire și combatere a traficului cu femei, a violenței domestice și a hărțuirii sexuale;
- S-a observat că implicarea bărbaților în promovarea principiului

Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și

La Tașkent, Argint pentru Neamț la Olimpiada Internațională de Chimie

Lotul olimpic de chimie al României a obținut o medalie de aur, două medalii de argint și trei de bronz la a 47-a ediție a Olimpiadei Internaționale de Chimie „D. Mendeleev”, desfășurată în perioada 23 – 30 aprilie 2013, în capitala Uzbekistanului, Tașkent.

Medalia de aur a fost cucerită de Andreea Maria Filip, elevă în clasa a XI-a la Liceul Internațional de Informatică din București. **Mara Ioana Eșanu (clasa a XII-a/Colegiul Național „Roman Vodă” din Roman, județul Neamț)** și Grigore Mihai Prună (clasa a XII-a/Colegiul Național „Vasile Lucaci” din Baia Mare) au intrat în posesia medaliei de argint. Alți trei elevi au fost laureați cu medalii de bronz: Teodora Coroamă (clasa a XII-a/Colegiul Național

„Mihai Eminescu” din Botoșani), Vlad-Mihai Mandrici (clasa a X-a/Colegiul Național „Sfântul Sava” din București) și Ștefan Bogdan Ivan (clasa a XI-a/Colegiul Național de Informatică „Tudor Vianu” din București). **Mara Ioana Ieșanu a primit și premiul special pentru cel mai mare punctaj la proba practică.**

La ediția din acest an au participat 118 elevi din 17 țări. Concursul a constat în trei probe a câte 5 ore, două probe teoretice și o probă practică.

După festivitatea de premiere, membrii lotului au fost invitați la Ambasada României din Uzbekistan, unde au fost felicitați de către ambasadorul României în Uzbekistan, domnul Romeo Stanciu.

Workshop-ul „Analiza europeană și multi-regională a situației egalității de șanse și de gen” – Bistrița 30 iunie - 3 iulie 2011

e

egalității de șanse este o necesitate primordială.

- În cadrul mesei rotunde a fost evidențiată necesitatea înființării și/ sau extinderii serviciilor de in-

domeniul educației va fi prevenirea și reducerea cazurilor de discriminare în regiunile NE, NV și București-Ilfov;

- Au fost precizate măsuri care se impun pentru prevenirea

un plan național în acest sens (privind violența fizică și psihică asupra femeilor, pentru copiii maltratați, pentru protejarea victimelor violenței sexuale etc.);

- S-a remarcat că e necesară stimularea participării echilibrate a femeilor și bărbaților la toate nivelurile procesului decizional;

- S-a discutat aspectul adoptării unor măsuri care să combată stereotipurile și rolurilor sexiste transmise de publicitate și mass media în general.

Expunerile susținute au fost următoarele:

- Conceptul de egalitate de șanse și de gen – noțiuni generale;

- Egalitatea de șanse în legislația națională și comunitară;

- Discriminarea ca fenomen: concept, tipuri de discriminare, consecințe;

- Analiza situației egalității de șanse și de gen (1) – instituții europene și naționale;

- Analiza situației egalității de șanse și de gen (2) – Studiu de caz: Italia și Spania;

- Analiza fenomenului discriminării – studiu de caz și exemple de bună practică: România/ Regiunea N-V;

- Oportunități de sensibilizare a reprezentanților partenerilor sociali în promovarea conceptului de egalitate de șanse și de gen;

- Standarde europene în domeniul discriminării;

- Analiza fenomenului discriminării – studiu de caz: Italia și Spania;

- Elemente de bune practici în combaterea discriminării;

- Reacția sindicatelor față de

formare și consiliere pentru un număr cât mai mare de persoane, pentru a spori conștientizarea acestora cu privire la pericolul discriminării și pentru a încuraja totodată schimbul de bune practici;

- Importanța rolului sindicatelor în combaterea discriminării; negocierea contractelor colective de muncă este mecanismul cheie în combaterea cazurilor de discriminare, în luarea unor măsuri non-discriminare și promovarea diversității;

- S-a evidențiat importanța rolului jucat de mass-media în informarea publicului larg;

- S-a remarcat lipsa unor politici coerente din partea Ministerului Muncii;

- S-a convenit că principalul rezultat preconizat al proiectului în

discriminării în mediile școlare;

- S-a menționat necesitatea adoptării unor măsuri imediate pentru a garanta respectarea principiului egalității de șanse și de gen;

- În cadrul activităților interactive au fost enumerate și discutate cazuri de discriminare cunoscute/ trăite;

- S-a precizat că rolul psihologului școlar este extrem de important în instituțiile de educație;

- S-a observat că angajamentul politic pentru combaterea discriminării și promovarea egalității de șanse și de tratament la locul de muncă este exprimat în cele trei țări: România, Italia, Spania, cu mențiunea că ultimele două țări au un minister care se ocupă cu egalitatea de șanse, elaborând totodată

- Sindicatele și egalitatea de șanse și de gen;

- Standarde europene în domeniul egalității de șanse și de gen;

discriminare. Exemple de bună practică în combaterea discriminării.

Florin MOLDOVANU

Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii

Copilul, ultima prioritate românească

↑

În prima zi de vară, vom sărbători din nou Ziua Copilului. Ca în fiecare an, de la Revoluție încolo. Nu-i exclus să-i vedem pe aleșii noștri locali jucând șotron cu prichindeii. Evident, pe asfalt în fața miilor de admiratori. Că face bine la „dosar” și se poartă. Cel puțin în literatură cuvântul „asfalt” e pe coperta multor cărți. Exemple? „Copiii asfaltului” de T.C. Zorojanu, „Fata de asfalt” de Clara Mărgineanu, „Zei de asfalt” de N. Panea, „Urme de asfalt” de Violeta Ion. Probabil de asta ne strivește asfaltul peste tot.

Care e situația copilului din actuala Românie? Să apelăm la „documente”. Conform unui clasament întocmit de UNICEF, fascinantă România se află pe ultimul loc, la capitolul grija

față de copil. Care se știe, e viitorul țării. Exagerare? Răutate? Reavoință? Să vedem. Criteriile folosite de UNICEF în clasamentul amintit au fost: bunăstarea materială, sănătatea, educația, comportamentul, locuința și mediul. Din păcate România este țara care sfidează cu nonșalanță legislația privind alocarea pentru Educație a procentului de 6 la sută din P.I.B. Și nu de ieri de azi, din vremuri „imemorabile”. Alte aspecte?

Conform Constituției României, statul ajută familia, copilul. Învățământul este gratuit. Că se practică tot felul de taxe ascunse, știe toată lumea. Părinții elevilor nu sunt egali din punct de vedere al veniturilor pe care le obțin. Poate că, pentru un om de afaceri, nu reprezintă de loc

un efort financiar să plătească 100 lei pe lună pentru anumite fonduri, al clasei, al școlii, cadouri pentru doamna, cadouri de Crăciun...dar pentru Ghiță, șomerul, banii sunt criminali. În același timp, ajutorul de stat pentru copii, alocația, a înțepenit la aceeași valoare de vreo 10 ani încolo. E 42 de lei, adică 9,48 euro. Și pentru că suntem europeni haideți să ne comparăm cu alte state. Ciuliți urechile! În Danemarca, alocația copilului se ridică la 250 de euro, în Germania – 184, în Italia – 137. Singurii cu care ne putem compara sunt grecii, care dau pentru fiecare copil 8 euro. Într-o astfel de situație principiul egalității șanselor este aruncat la gunoi. Este?

Dumitru RUSU

Workshop-ul „Analiza europeană și multi-regională a situației egalității de șanse și de gen” – Piatra Neamț, 5 - 8 iulie 2011

Obiective realizate

Scopul principal al acestui workshop a fost acela de a promova la nivel multi-regional principiul egalității de șanse și de gen, în conformitate cu standardele UE, inclusiv prin transferul de bune practici, de a evalua situația actuală a acestor principii la nivel european și național, de a informa și conștientiza asupra importanței lor în rândul partenerilor sociali și în instituțiile de educație prin activități inovatoare, precum și analiza contribuției partenerilor sociali la abordarea integratoare a perspectivei de gen.

Tematica abordată

Comunicările (prezentate oral și în format powerpoint) s-au concentrat asupra mai multor teme de actualitate cum ar fi:

Conceptul de egalitate de șanse și de gen – noțiuni generale (legislație, regulamente și politici în mod general);

Egalitatea de șanse în legislația națională și comunitară;

Discriminarea ca fenomen: concept, tipuri de discriminare, consecințe;

Standarde europene în domeniul egalității de șanse și de gen;

Analiza situației egalității de șanse și de gen – instituții europene și naționale;

Oportunități de sensibilizare a reprezentanților partenerilor sociali în promovarea conceptului de egalitate de șanse și de gen;

Standarde europene în domeniul discriminării;

Analiza fenomenului discriminării;

Reacția sindicatelor față de discriminare.

Rezultate obținute

Prelegerile susținute și discuțiile purtate au subliniat probleme importante și au evidențiat numeroase aspecte cum ar fi:

- conceptele de egalitatea de șanse și de gen și discriminare aplicate în numeroase țări europene, trebuie să-și găsească un loc mai important în societatea noastră, în crearea unei responsabilități sociale pentru toate vârstele. Experiența italiană și cea spaniolă poate oferi soluții de interes major și pentru România, având în vedere că în cele două țări există un minister al egalității de șanse;

- sunt necesare acțiuni de promovare a implicării femeilor în activități civice, de identificare și recunoaștere a zonelor de activitate și participare civică unde femeile s-au implicat deja și dezvoltarea de parteneriate cu principalele organizații neguvernamentale care le reprezintă;

- s-a remarcat că nu există un sistem transparent de raportare și control cu privire la cazurile de discriminare din instituțiile de educație;

- s-a constatat că este esențial să aibă loc întâlniri cu organizațiile patronale și sindicale de la nivel local pentru identificarea celor mai eficiente metode de a asigura un echilibru între viața de familie și viața profesională;

- reactivarea Comisiilor Județene pentru egalitatea de șanse (COJES) în regiunea NV (în regiunea NE ele au funcționat din anul 2003 fără întrerupere);

- s-a discutat și susținerea măsurilor de prevenire și combatere a traficului cu femei, a violenței în familie și a hărțuirii sexuale;

- s-a observat că e necesară implicarea bărbatilor în promovarea principiului egalității de șanse între femei și bărbați;

- a fost evidențiată necesitatea înființării și/sau extinderii serviciilor de informare și consiliere pentru un număr cât mai mare de persoane, pentru a spori conștientizarea acestora cu privire la pericolul discriminării și pentru a

este extrem de important în instituțiile de educație;

- s-a observat că angajamentul politic pentru combaterea discriminării și promovarea egalității de șanse și de tratament la locul de muncă este exprimat în cele trei țări: România, Italia, Spania, cu mențiunea că ultimele două țări au un minister care se ocupă cu egalitatea de șanse, elaborând totodată un plan național în acest sens (privind violența fizică și psihică asupra femeilor, pentru copiii maltratați, pentru protejarea victimelor violenței sexuale etc.);

- s-a remarcat că e necesară stimularea participării echilibrate a femeilor și bărbaților la toate nivelurile procesului decizional;

- s-a discutat aspectul adoptării unor măsuri care să combată stereotipurile și rolurilor sexiste transmise de publicitate și mass media în general.

Informații privind organizarea evenimentului

Workshop-ul cu tema: **ANALIZA EUROPEANĂ ȘI MULTI-REGIONALĂ A SITUAȚIEI EGALITĂȚII DE ȘANSE ȘI DE GEN** avut loc în perioada 5-8 iulie 2011 la Piatra Neamț, în salonul Bianca din cadrul Complexului Grand Hotel Ceahlău, str. Ștefan cel Mare nr. 3.

Organizatorul acestui workshop a fost:

Sindicatul Liber al Lucrărilor din Învățământ și Cercetare Științifică Neamț.

Invitațiile de participare au fost transmise prin poștași e-mail

următorilor factori interesați:

1. Inspectoratul Școlar Județean Neamț;
 2. Casa Corpului Didactic Neamț;
 3. Agenția Județeană pentru Prestații Sociale;
 4. Instituții de învățământ: Colegiul Tehnic «Gheorghe Cartianu» Piatra Neamț, Grupul Școlar «Gheorghe Leonida» Piatra Neamț, Colegiul Tehnic Piatra Neamț, Grupul Școlar Bicăz, Școala Agapia, Liceul de Artă Roman, Școala Secuieni, Colegiul Tehnic «Ion Creangă» Târgu Neamț, Grupul Școlar «Vasile Sav» Roman, Colegiul Tehnic „Petrul Poni” Roman, Școala Bălățești, Centrul Județean de Resurse și Asistență Educațională Neamț.
 5. Uniuni sindicale teritoriale: BNS, Cartel Alfa, CNSLR „Frăția”, MERIDIAN;
 6. Prefectura Neamț;
 7. Primăria Neamț;
 8. Inspectoratul Teritorial de Muncă Neamț;
 9. Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Neamț;
- ONG-uri.

încuraja totodată schimbul de bune practici;

- importanța rolului sindicatelor în combaterea discriminării; negocierea contractelor colective de muncă este mecanismul cheie în combaterea cazurilor de discriminare, în luarea unor măsuri non-discriminare și promovarea diversității;

- s-a evidențiat importanța rolului jucat de mass-media în informarea publicului larg;

- s-a remarcat lipsa unor politici coerente din partea Ministerului Muncii;

- s-a convenit că principalul rezultat preconizat al proiectului în domeniul educației va fi prevenirea și reducerea cazurilor de discriminare în regiunile NE, NV și București-Ilfov;

- au fost precizate măsuri care se impun pentru prevenirea discriminării în mediile școlare;

- s-a menționat necesitatea adoptării unor măsuri imediate pentru a garanta respectarea principiului egalității de șanse și de gen;

- în cadrul activităților interactive au fost enumerate și discutate cazuri de discriminare cunoscute/ trăite;

- s-a precizat că rolul psihologului școlar

Workshop-ul „Analiza europeană și multi-regională a situației egalității de șanse și de gen” – Piatra Neamț, 5 - 8 iulie 2011

De asemenea, pe site-ul www.slineamt.ro au fost postate afișul precum și invitația de participare. Lucrările workshop-ului au avut loc în salonul Bianca din cadrul Complexului Grand Hotel Ceahlău. Pentru buna desfășurare a workshop-ului, sala a fost dotată cu echipamente pentru traducere simultană, flip-chart, hârtie, markere, videoproiector, ecran, laptop cu conexiune la internet wireless. Lucrările workshop-ului s-au desfășurat pe durata a patru zile.

Expunerile susținute au fost următoarele:

- Conceptul de egalitate de șanse și de gen – noțiuni generale;
- Egalitatea de șanse în legislația națională și comunitară;
- Discriminarea ca fenomen: concept, tipuri de discriminare, consecințe;
- Standarde europene în domeniul egalității de șanse și de gen;
- Analiza situației egalității de șanse și de gen (1) – instituții europene și naționale;
- Analiza situației egalității de șanse și de gen (2) – Studiu de caz: Italia și Spania;
- Analiza situației egalității de șanse și de gen (3) – Studiu de caz: România – exemple de bună practică;
- Oportunități de sensibilizare a reprezentanților partenerilor sociali în promovarea conceptului de egalitate de șanse și gen;
- Standarde europene în domeniul discriminării;
- Analiza fenomenului discriminării – studiu de caz: Italia și Spania;
- Analiza fenomenului discriminării – studiu de caz și exemple de bună practică: România/ Regiunea N-V;
- Reacția sindicatelor față de discriminare. Exemple de bună practică în combaterea discriminării.

Concluzii:

Workshop-ul cu tema *Analiza europeană și multi-regională a situației egalității de șanse și*

de gen care s-a desfășurat pe parcursul a patru zile a avut ca principal rezultat faptul că a reușit să reunească reprezentanți din 3 țări care au dezbătut din punct de vedere european și multi-regional situația egalității de șanse și de gen. Din concluziile finale a reieșit că acest workshop și-a atins pe deplin scopul, în sensul realizării unui schimb util de idei și experiențe în ceea ce privește discriminarea și egalitatea de șanse și de gen.

Reprezentanții din instituțiile participante au salutat inițiativa *Sindicatului Liber al Lucrătorilor din Învățământ și Cercetare Științifică Neamț*, beneficiarul proiectului *PROMOVAREA PRIN ACTIVITĂȚI INOVATOARE A EGALITĂȚII DE ȘANSE ȘI DE GEN ÎN CADRUL ORGANIZAȚIILOR PARTENERILOR SOCIALI CU ACCENT PE INSTITUȚIILE DE EDUCAȚIE (POSDRU/97/6.3/S/63072)*, de a aborda într-o manieră integrată principiul egalității de șanse și de gen și fenomenul discriminării.

Persoanele participante la workshop au interacționat în permanență cu membrii echipei de implementare, au completat chestionarul, oferind informații importante pentru aceștia, deoarece fac parte din sfera instituțiilor de educație. La sfârșitul workshop-ului, managerul de proiect, prof. Gabriel Ploscă, a înmănat fiecărui participant câte o diplomă pentru recunoașterea contribuției pe care a avut-o în cadrul activităților desfășurate pe parcursul celor 4 zile.

Pe parcursul workshop-ului a fost prezentă

și presa locală, iar evenimentul a fost consemnat în ziarul Ceahlău, numerele 6290/ 8 iulie 2011 și 6291/ 9 iulie 2011 cu titlul *Analiza multi-regională a situației egalității de șanse și de gen*, autor Angela Brudaru.

În urma discuțiilor care s-au purtat atât pe parcursul prezentării lucrărilor cât și în cadrul dezbaterilor s-a ajuns la următoarele concluzii:

- necesitatea informării copiilor de la vârstele cele mai fragede asupra principiului egalității de șanse;
- accesarea unor proiecte europene cu privire la egalitate de șanse, discriminare este esențială;
- necesitatea înființării unui cadru juridic în domeniul egalității de șanse și de gen, deoarece legislația în vigoare s-a dovedit insuficientă în prevenirea discriminării;
- a fost subliniată importanța desemnării unor domenii de activitate în care ar putea avea loc fenomenul discriminării;
- inițierea unor măsuri/ activități specifice pentru prevenirea discriminării în instituțiile de educație;
- obiectivele COJES (Comisia Județeană pentru Egalitatea de Șanse) ar trebui adaptate condițiilor specifice ale României privind diferențele de etnie, sex, vârstă, religie, handicap, origine națională etc.;
- realizarea unor campanii de informare a femeilor și bărbaților privind drepturile egale pe piața muncii, precum și promovarea măsurilor care permit flexibilizarea timpului de muncă;
- conceperea unor campanii de informare și sensibilizare a opiniei publice;
- stimularea participării echilibrate a femeilor și bărbaților la toate nivelurile procesului decizional;
- promovarea activităților desfășurate de COJES-uri;
- luarea unor măsuri concrete pentru combaterea discriminării deoarece discriminarea severă și persistentă contribuie la sărăcie și excludere socială.

Florin MOLDOVANU

Proiectul „Promovarea prin activități inovatoare a egalității de șanse și de gen în cadrul organizațiilor partenerilor sociali, cu accent pe instituțiile de educație”

Activitatea 4: Program pentru informarea și creșterea conștientizării privind egalitatea de gen și de șanse în rândul partenerilor sociali din cele 3 regiuni și în instituțiile de educație.

Sub-Activitatea 4.1: Organizarea a 3 seminarii OST (Open Space Technology) de 4 zile în cele 3 Regiuni.

Seminarul OST, desfășurat la **Piatra-Neamț în intervalul 29 noiembrie – 02 decembrie 2012** a vizat dezbateri pe tema accesului egal pe piața muncii, alături de experții partenerilor naționali și transnaționali, de experți locali, în vederea elaborării conținutului unui set de instrumente inovatoare destinate grupului țintă, care vor fi puse la dispoziția tinerilor pentru a promova egalitatea de șanse în rândul copiilor și tinerilor în cadrul școlilor implicate în acest proiect.

Activitățile seminarului au fost organizate pe grupuri de lucru, care au avut sarcini specifice, corelate cu instrumentele inovatoare, produse ale acestor ateliere de lucru:

1. Egalitate de șanse și de gen / Toleranța – criza unui concept!? – Elaborare **flyere informative**

2. Acces egal pe piața muncii a femeilor și persoanelor aparținând grupurilor vulnerabile, prin conștientizarea principiului egalității de șanse și de gen. Eliminarea practicilor discriminatorii la locul de muncă. Facilitarea accesu-

lui pe piața muncii a grupurilor vulnerabile – elaborare **minighid**

3. Școala incluzivă – o necesitate în educația actuală – Elaborare **curs on-line**, postat pe web-site-ul proiectului **www.equal.ro**; cursul va fi acreditat și se va desfășura în sistem blended learning, prin utilizarea platformei proiectului

4. Educația pentru egalitatea de gen și de șanse la nivelul curriculum-ului la decizia școlii, din perspectiva accesului egal pe piața muncii – CDS (CDL) – informații stocate pe **stick-uri**

5. Voluntariat în promovarea egalității de gen și de șanse – promovare acțiunii de voluntariat „Ajută-i să meargă la școală!” etc. Elaborare **flyere informative**

6. A doua șansă – ghiduri stocate pe **stick-uri**

7. Egalitate de șanse (în special de gen, de etnie, handicap, mediu social) – Caiete de lucru pentru preșcolari și școlari, caiete cu exerciții practice pentru educatori și învățători

8. Egalitate de șanse (în special de gen, de etnie, handicap, mediu social) – Realizarea unui film de scurt metraj pentru toate instituțiile de învățământ, postat pe platforma proiectului.

Participanții la workshop-ul **Școala incluzivă – o necesitate în educația actuală – Elaborare curs on-line, postat pe web-site-ul proiectului www.equal.ro** au propus un prim capitol al cursului „**Școala incluzivă – între deziderat și realitate!**”, care s-a centrat asupra sintagmei „Diferiți, dar egali!”. Pornind de la

ideea că, diferențele dintre oameni sunt normale, participanții au făcut un scurt inventar al diferențelor care pot apărea între oameni. Un al doilea capitol propus pentru acest curs va face referire la valorile pe care trebuie să le promoveze o școală și o societate incluzivă. Discuția s-a centrat ulterior asupra delimitării conceptelor implicate de tema: școala incluzivă, școala pentru diversitate, școala pentru toți, integrare/ incluziune. Integrarea este procesul de adaptare al elevului în cadrul învățământului de masă, la normele și cerințele școlii.

● Integrarea a fost definită prin sintagma „Copilul se adaptează școlii”.

● Incluziunea a fost definită prin sintagma: „Școala se adaptează copilului”.

Școala incluzivă este deschisă pentru copii cu dizabilități, copiii străzii, copii aparținând minorităților etnice, copii din grupuri marginalizate, copii cu boli incurabile, copii cu aptitudini înalte. De asemenea, s-au ridicat o serie de probleme legate de definirea conceptelor: cerințe educative speciale, dizabilitate, dificultăți de învățare. Următorul punct al discuției s-a axat

Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii

Orice construcție este înălțată de un meșter, cu cât acesta este mai priceput, cu atât lucrarea este mai trainică și mai frumoasă. Numele meșterului se uită, dar construcția este admirată pentru însușirile ei.

Orice om este o construcție!

„Materialele” sunt transmise prin naștere, de părinți, dar există date genetice provenite de la bunici, străbunici, stră-stră-străbunici. Cu materialul acesta, diferit de la o ființă la alta, trebuie să lucreze dascălul. Fiecare om este un unicat de o complexitate uluitoare.

De mult timp nu mai există (în mod real, material) posibilitatea educației individuale, personalizate. Lucrul „în serie” uniformizează, în ciuda eforturilor dascălilor de a se

plia pe cerințele fiecăruia dintre cei 30-35 de elevi din clasă.

Ziditorul de oameni se zidește construind. Dascălul este în același timp Manole și Ana. El se bucură pentru fiecare centimetru din construcția numită **ELEV**. Munca sa este anonimă,

Ziditorul de oameni

modestă, continuă.

ÎNĂȚĂTORUL se aseamănă cu o furnică ce poartă uneori poveri mai mari decât propriul trup. Se aseamănă cu un bijutier care lucrează în filigran, aplecându-se cu încăpățănare asupra fiecărei virgule pe care o așează corect pe pagină. Se aseamănă cu un preot pentru că intră în clasă ca în biserică, dornic să

aducă lumină, credință, înțelepciune.

DASCĂLUL este părintele de la școală, uneori ținând locul celor plecați în alte zări, dincoace sau dincolo de timp, sau – și mai rău – a celor care-și percep prunci ca pe niște poveri, ori pur și simplu au uitat de ei.

DASCĂLII sunt ca stelele, împrăștiate lumină și căldură de când răsar până ce apun, pentru că da, și pentru ei vine vremea „să cadă o stea”.

DASCĂLII sunt precum gladiatorii – luptă încrâncenați cu secunde, cu legile și cu materia însuflețită, cu ființa pe care o modelează, uneori împotriva voinței ei.

DASCĂLII sunt fragili precum puii abia ieșiți din găoace. Ei nu știu cum să se apere, pentru că au fost învățați numai cum să-i ocrotească pe alții.

Proiectul „Promovarea prin activități inovatoare a egalității de șanse și de gen în cadrul organizațiilor partenerilor sociali, cu accent pe instituțiile de educație”

a supra întrebării „Ce putem face pentru a fi incluzivi?” S-au enumerat următoarele modalități de intervenție, cum ar fi: accesul la specialiști – profesori psihologi, logopezi, profesori de sprijin, schimbare de atitudine și mentalitate.

Echipa de lucru a prezentat, într-o scurtă sinteză, rezultatul debaterii. În acest context, psihologul italian a intervenit, arătând că aspectul legislativ, economic, dar mai ales, cel legat de mentalitate, de percepția noastră asupra persoanelor cu dificultăți, trebuie schimbat: „Trebuie să începem să-i privim cu alți ochi.”

Participanții la workshop-ul **Toleranța – criza unui concept!?** – **elaborarea de flyere informative** au realizat un brainstorming în jurul conceptului „toleranță”:

- respectul diferenței;
- acceptarea și aprecierea diversității;
- resemnare, complicitate/consimțire tacită;
- toleranță cu discernământ;
- atitudine activă de recunoaștere a drepturilor omului etc.

Toleranța este o valoare comportamentală, ce apare în mediul diferențelor greu conciliabile, în mediul inegalității politice și sociale, al tensiunii dintre bine și rău. Spiritul de toleranță cere discernământului să nu fie rigid, judecata să nu fie penalizatoare.

Toleranța nu e concesie, nici condescendență ori indulgență.

Participanții au propus promovarea toleranței și modelarea atitudinilor față de diferite opinii,

prin realizarea de flyere informative, ca mijloace de informare, pe măsură să joace un rol constructiv, propagând valorile toleranței și evidențiind pericolul indiferenței față de expansiunea ideologiilor și grupurilor intolerante.

„Toleranța” și „a fi tolerant” sunt cuvintele cheie într-o societate civilizată, care reușește să-și depășească prejudecățile, teama de tot ce e diferit, altfel, tot ce nu corespunde normei.

Valori și atitudini care trebuie promovate în școli:

- valorizarea pozitivă a diferențelor culturale;
- atitudine pozitivă față de persoane și grupuri care aparțin unor culturi diferite, care susțin valori, opinii și credințe diferite;
- respect față de identitatea culturală proprie și față de identitatea culturală a celorlalți;
- respect față de demnitatea și drepturile omului;
- toleranță și înțelegere;

- rezolvare pașnică a conflictelor;
- empatie culturală;
- spirit civic;

• disponibilitate pentru dialogul intercultural și pentru cooperare.

Mesaj: „Chiar dacă suntem diferiți, trebuie să învățăm să ne acceptăm.”

• Toleranța înseamnă respectul, acceptarea și aprecierea bogăției diversității a culturilor lumii noastre, a formelor de expresie și a felurilor de a fi om.

• Toleranța nu este numai o datorie morală, dar și o cerință politică și juridică.

• Toleranța este, înainte de toate, o atitudine activă, dictată de recunoașterea drepturilor universale ale omului și a libertăților fundamentale ale altora.

• Toleranța trebuie exercitată de către invidizi, grupuri și state.

• Toleranța implică respingerea dogmatismului și a absolutismului și afirmă standardele stabilite în instrumentele internaționale de drepturi ale omului.

• Toleranța înseamnă, de asemenea, că viziunile unora nu pot fi impuse altora.

Mihaela POPA

Liceenii din Roman protestează

Câteva zeci de elevi navețiști, din aproape toate liceele din Roman, au protestat vineri, 10 mai, în centrul orașului, pentru că, de câteva luni bune, nu și-au mai primit banii pentru decontarea abonamentelor de autobuz.

Au fost prezente grupuri de elevi de la Colegiul Național „Roman-Vodă”, Colegiul Tehnic „Petru Poni”, Liceul Tehnologic „Vasile Sav”, Colegiul Tehnic „Danubiana” și Colegiul Tehnic „Miron Costin”. Aceștia au venit cu pancarte pe care erau înscrise mesaje la adresa guvernanților care nu și-au onorat promisiunile. Tinerii prezenți s-au încolonnat, apoi, și s-au plimbat prin centrul orașului, împărțind flyere trecătorilor și strigându-și nemulțumirile. „Un drept Cuza a creat, acum Ponta l-a tăiat!”, „Ponta, nu vrem plagiat, lasă-ne la învățat”, „N-aveți bani să învățăm noi, dar aveți de mașini noi!”, „Legea voi ați încălcat, ce-aveți cu cei de la sat?”, „De 6 luni nu am transport, voi stați numai în confort!” sunt doar câteva dintre mesajele cu care liceenii au venit „înarmați”.

„Am venit pentru că ni se încalcă un drept și vrem să atragem tuturor cetățenilor atenția asupra acestui fapt. Sunt elevi navețiști care provin din familii cu venituri foarte mici și care nu-și permit să plătească naveta. Lipsa acestor bani îi condamnă, practic, la abandon școlar”, a spus Elena Lungu, una dintre protestatarii. Elena face naveta de la Izvor, comuna Ion Creangă, și plătește pentru abonament 140 de lei în fiecare lună.

Protestul a fost pregătit pe rețelele de socializare, organizatorii obținând și autorizație din partea Primăriei Roman pentru organizarea manifestării. (Red.)

Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii

DASCĂLII sunt actori care joacă mereu într-o altă piesă fără suflor și cu spectatori care-i pândesc fiecare gest. Dascălii trebuie să-și ascundă durerile sub zămbete înțeleghătoare distribuite cu dărnice celor din bănci. Ei sunt psihologi și bănuiesc de ce stă ascunsă la-cri ma în ochii copilului.

ADEVĂRATUL DASCĂL trebuie să poată, să vrea, să reușească, să inventeze pentru fiecare copil „strategia” potrivită. De la grădiniță până la universitate și chiar mai de-parte o mulțime de

„meșteri ziditori” se întrec să desăvârșască ființa inocentă care a intrat doar la câțiva anișori într-un sistem complicat, numit educație.

Se poate întâmpla ca vijelii și furtuni cumplite să zădărnicească

Ziditorul de oameni

„înălțarea construcției”. Orice pierdere, orice rătăcire este o rană deschisă pentru dascăl, pentru că fiecare din școlarii pe care-i îndrumă, este o mlădiță a sufletului său.

Graba în „construcția”

aceasta de spirit și materie, poate avea consecințe nebănuite și tragice. Cine se grăbește în educație plătește scump în anii următori, căci „zidirea” se poate nărui din om, în neom.

Ziditorul de oameni este: bijutier, preot, actor, psiholog, mamă, tată, inventator, luptător (cu inerția), furnică încăpățănată și munte de răbdare, într-un cuvânt el, **ziditorul de oameni**, este **ALESUL LUI DUMNEZEU**.

Prof. Monica Maricica CRISTEA

Vă scriu de departe. La vârsta de optzeci de ani, am suportat o intervenție chirurgicală complicată în clinica Spitalului Universitar din Dijon, Franța. Rezultatul imediat este că acum trăiesc și pot gândi în continuare la soarta dramatică a școlii românești și mai ales a școlii/școlilor din satul meu natal, Chilia, comuna Bârgăoani, județul Neamț.

O fac pentru că am slujit toată viața școala, așa cum au făcut-o, la rândul lor, părinții mei, învățători în satul amintit mai sus și cred cu tărie în datoria mea de a lupta pentru interesele localității până în ultima clipă, cu puținele mijloace care îmi mai stau la dispoziție.

Să nu vedeți în mine, amăgiți de vârsta mea, un exemplar de conservator feroce. Eroare! Am fost mereu în primele rânduri ale înnoitorilor, chiar când îmi era aproape imposibil, fiind condamnată la tăcere, după puterile mele, și de ani buni, de când medicii români din Franța și cei băștinași mă țin în viață cu pricepere și dăruire exemplară, studiez experiența școlii franceze, cu plusurile și cu minusurile ei, cunosc aproape tot ce e nou în școala europeană și, de asemenea, tot ce nu funcționează normal în școala românească și în școlile UE.

Încep cu școala mea de suflet, pentru că a fost clădită, uneori chiar cu mâinile și cu banii lor, de părinții mei, foști învățători. Pe scurt, localul școlii din satul Chilia – Bârgăoani a fost construit în intervalul 1936 – 1948, în condiții extrem de vitrege, lipsa fondurilor necesare, opozițiile și interesele locale fiind o frână permanentă. Dar, în sfârșit, după doisprezece ani de trudă, cu ziduri solide, din cărămidă, și acoperită cu țiglă, școala adăpostea copiii satelor Talpa și Chilia, de la vârsta de 3 ani până la absolvirea cursului primar de patru clase. Strădaniile părinților mei au fost în final premiate cu ani de temniță comunistă și de muncă silnică pe șantierul barajului de la Bicaz, pentru că fuseseră nu doar dascăli buni, ci și gospodari bine situați, chibaburi adică. Dar să trecem peste asta!

S-au produs de curând în sistemul nostru de învățământ, pe lângă alte greșeli grave, două cu urmări incalculabile. Toate localurile de școală au fost trecute în proprietatea primăriilor, adică la cheremul unor semianalfabeți deveniți primari cu sacoașă, interesați doar să le „valorifice” prin „conservare”, citiți „PARASIRE”, ori prin transformarea școlii în cârciumă sau altă afacere lucrativă. Exact asta este soarta școlii din Chilia și a altor trei, din satele învecinate, care se ruinează rapid, sub ochii neglijenți și interesați ai unui primar rudimentar și ai unor consilieri fără inițiativă.

Epopeea națională a microbuzelor școlare, mult prea costisitoare și ineficiente, într-o țară fără de drumuri circulabile auto, este nu doar o glumă proastă, ci și o eroare impardonabilă față de noile generații. În loc să se aibă în vedere scopul esențial, educativ-formativ al populației viitoare, apte de a crea valoare prin muncă, se pun pe primul plan afacerea imediată, economisirea

de fonduri, utopică în realitate, interesul politic meschin, personal, din care poporul român are doar de pierdut pe termen mediu și lung!

O a doua eroare ireparabilă, cu consecințe dezastruoase în viitorul previzibil, este desființarea titularizării personalului didactic, singura măsură actuală care încă mai ține la post tineretul prost plătit și lăsat la cheremul primarilor. Astfel alimentăm UE cu tinerii excelent calificați pe banii unui popor lipsit de conștiință cetățenească europeană, manevrat de politrucii, și transformăm edecurile universităților, răsărite precum ciupercile după ploaie, în personalul actual și de viitor al școlii naționale. La asemenea trăsnași, vom avea rezultate pe măsură.

Cu aceste două măsuri, țelul de a face pulbere învățământul rural românesc se îndeplinește cu succes. În favoarea cui? În interesul cui? Când jumătatea de popor care viețuiește în sate nu poate fi urbanizată în viitorul mediu, de ce condamnăm definitiv la ignoranță și bătănie copiii de săteni, fondul genetic de aur al românității???

APEL DE PESTE HOTARE

Neuitând toate acestea, trebuie subliniat că din satul Chilia, ca din alte mii de sate, s-au ridicat în trecut oameni destoinici, cu dragoste de muncă, de școală, de cultură, cu stare materială cinstită câștigată și cu dorința de mai bine, unii ajungând în funcții înalte de stat. Acum, adică în luna mai 2013, 3 (trei) școli din fosta comună Talpa, înglobate comunei Bârgăoani, din satele Chilia, Breaza și Homiceni au fost închise, trecute în „conservare”, adică lăsate să se ruineze, cu ferestrele sparte, tavanele căzute, tâmplăria distrusă de bețivi și boschetari, adăpost pentru câinii comunitari. Chiar și unicul local funcțional, din satul Talpa, se deteriorează văzând cu ochii, doar două încăperi mai sunt folosibile, pentru grădiniță și școala cu învățământ simultan.

Vă sugerez să raportați această situație înfiorătoare la nivelul național și veți înțelege ce tragedie ireparabilă se produce în satele României!

Ministerul Educației, deși este unul dintre cele mai sărace, în loc să-și apere patrimoniul făurit de-a lungul unui secol, de înaintași și de oamenii satelor, a abandonat localurile școlilor în administrarea primăriilor lipsite de buget și de interes pentru învățământ. Transportul „occidental” oferă zilnic copiilor din Chilia câte cel puțin patru ore de așteptare în frig, ploaie și nesupraveghere, pentru că 13 (treisprezece!!!) sate sunt „deser-

vite” (Cu adevărat deservite!) de două microbuze, mai tot timpul de un singur vehicul. E bine? Pentru cine este bine? Bani aruncați, copii nenorociți, sate golite de intelectuali? Dacă asta se dorește, e bine!

În satul Chilia, vechiul învățător a încredințat fosta lui locuință cooperativei de consum, în interesul localității. Era cea mai frumoasă casă din comună, mult mai frumoasă chiar decât conacul moșierului. Acum, o ruină jefuită, „privatizată” (adică furată pur și simplu), în paguba nenorociților care au trudit toată viața pe nimicul cooperatist comunist. E bine? Pentru cine? Dacă asta este politică națională, atunci e bine!

Satul nu are dispensar, cămin cultural, absolut nimic din ce are în dotare orice sat francez. Este urât, murdar, nu are canalizare, stație de epurare, ulițe asfaltate... Tineretul pleacă unde vede cu ochii. Catolicii, în Spania, Italia și Franța. Ceilalți, la noroc, în Turcia, Grecia și Cipru, unde devin sclavi. E bine?

Regionalizarea, dacă nu va fi, ca de obicei la români, formă fără fond (A spus-o genial Titu Maiorescu!) încă mai poate salva zona. Pădurile, apa limpede a Moldovei, bisericile, unele din veacul al șaisprezecelea, aerul curat, nepoluat, toate ar trebui să fie adunate într-un proiect european ecoturistic și agricol, pământul fiind excelent. Cine va face asta? Cei care acum lasă școlile să se dărâme sau le transformă în „bufet”, cârciumă adică, la un popor cu tradiție alcoolică? Cei care se aleg deputați cu sacoașă, ca domnul A. Rădulescu – PDL, la Chilia, în colegiul meu, 6 Neamț, infracțiune de proporții, fără jenă, în văzul lumii, sprijinită de conducerea județului și de eternii „băieții deștepți”, policolori!?

Acel suflu nou, pe care și poporul francez l-a dorit, detronându-l pe Președintele precedent, acea încredere, acea speranță în socialiștii onești și întreprinzători, se clatină aici; dar asta se petrece din cauza crizei, nu a ineficienței cronice a administrației naționale și a demagogiei, ca la noi.

Vă rog să-mi spuneți mie, fiică de învățător, profesoară o viață întreagă, legată sufletește de sat și de școală, cine și cum va salva școala, deci România?

Și cine va salva de la distrugere satul meu natal, modernizându-l, refăcând școlile, clădind ce nu a avut niciodată și este azi necesar oricărui sat european, ocrotind copiii, aducând înapoi din Spania și Italia părinții acestor copii părăsiți, prin această operă de salvare salvând în realitate România, oboșită acum, sceptică și sătulă de promisiuni fără acoperire?

Am optzeci de ani și nu voi putea să văd îndeplinită această eventuală minune a renașterii naționale. Dar măcar să începă în zilele mele și sub ochii mei! Când, cum și cine începe în realitate această operă gigantică, dincolo de cuvinte?

Alexandrina Camelia MANCAȘ,
profesor pensionar –
15 mai 2013, Challuy, Franța

Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii

„Micul Picasso” invită la competiție

Palatul Copiilor din Piatra-Neamț a inițiat Concursul Național de Artă Plastică „Micul Picasso” (generic nefericit, credem noi, micuțul Pablo nehlăduind excesiv în spațiul mioritic), a cărui primă ediție va avea loc pe data de 7 iunie a.c. Invitația a fost adresată cercurilor de profil din cluburile și palatele copiilor, cercurilor de profil existente în școli și licee din țară. Acest proiect educațional își propune să de-

pisteze, să încurajeze și să stimuleze aptitudinile creative, să încurajeze confruntarea artistică, spiritul competițional și dorința de autodepășire ale celor mici. Toate acestea vor fi răsplătite cu expunerea lucrărilor premiate (premiul 1,2,3 și Marele trofeu „Micul Picasso”, se acordă pe categorii de vârstă, de la preșcolari, la liceeni) într-o expoziție permanentă organizată la Palatul Copiilor. Vor fi luate în calcul, la această sensibilă departajare, următoarele criterii

de evaluare: creativitatea, originalitatea, imaginația, nivelul însușirii tehnicii de lucru, unitatea compozițională, expresivitatea liniei, formei, culorii. Seriozitatea și competența acordării distincțiilor vor fi asigurate de o comisie de evaluare alcătuită din cadre didactice de specialitate și specialiști din domeniu, membri titulari ai Uniunii Artiștilor Plastici. Data limită a primirii lucrărilor în concurs este 5 iunie 2013. (Red.)

O NOUĂ REVISTĂ LA „CARTIANU”

Salutăm apariția unei noi reviste la Colegiul Tehnic „Gheorghe Cartianu”: **Σ Caleidoscop matematic** (ISSN: 2286-4113), o revistă specializată, de profil, așa după cum îi spune și numele. Tipărită în condiții grafice deosebite, publicația a apărut, într-un timp record (din inițiativa și sub coordonarea prof. Daniela Diaconu, sprijinită de membrii Catedrei de matematică din școală), în 44 de pagini, într-un tiraj de 200 de exemplare.

Urmând tradiția „Anotimpurilor” cartiene, noua revistă reunește atât în colectivul redacțional, cât și în corpul publicației profesori și elevi, magiștri și emuli, redutabili specialiști sau pasionați de știința lui Pitagora, a lui Thales, Newton sau Einstein.

Σ Caleidoscop matematic este interesantă și atractivă nu doar pentru pasionații domeniului – care, desigur, îți pot încerca puterile minții confruntându-se cu teoremele, logaritmi, cu problemele și exercițiile propuse de către autoare (doamnele prof. Irina Humă, Daniela Diaconu, Magdalena Lefter, Mihaela Zăgărin, Maria Vicol sau de eleva Iuliana Râbca, din clasa a XII-a H),

ci și pentru novici sau chiar pentru „ageamiii” în ale matematicii. De ce? Pentru că pot găsi aici informații menite să le dezvolte orizontul de cultură generală, „să umanizeze” niște monștri sacri sau să le năruiască prejudecata că matematica e o „sperietoare” sau... o „nucă încuiată”, greu de spart. Așa se face că pot fi citite cu sufletul la gură paginile cuprinzând „Dicționarul matematic” (prof. Daniela Diaconu), evocarea eseistică a personalității matematicianului Adolf Haimovici (Valentin Herciu, clasa a XII-a G), plăcuta la lectură istorie a numerelor (prof. Cristina Coșerea și Tudorița Zavaliche) sau a logaritmilor (prof. Daniela Păvăl). Iar dacă tot nu v-am convins că aveți de a face cu o publicație cel puțin interesantă, vă sugerăm să vă „deducăți” cu problemele distractive propuse, nu doar pentru amuzament, de către doamna prof. Daniela Păvăl.

Și pentru că matematica a făcut și face casă bună cu literatura, veți găsi în revistă și trimiteri la... arta cuvântului, ba și reproducerea poeziei „Altă matematică” a lui Nichita Stănescu. Poate, într-un număr viitor, vom găsi și „Joc secund” și ceva despre spațiile barbiene...

De mare utilitate este revista pentru viitorii absolvenți de liceu și pentru participanții la concursurile și la olimpiadele de profil, căci pot găsi aici propuneri de probleme și de exerciții, dar și sugestii de abordare a acestora. și, ca orice publicație care se respectă, **Σ Caleidoscop matematic** nu putea să scape prilejul de a-și populariza vajnicii performeri ai Concursului Național de Matematică Aplicată „Adolf Haimovici”, etapa județeană. Cine sunt ei? Vă lășăm plăcerea să-i descoperiți în revistă!

Salutăți cu un cald cuvânt inaugural de către doamna prof. Mariana Paleu, directorul Colegiului Tehnic „Gheorghe Cartianu” Piatra-Neamț, urăm și noi, redactorii revistei „Anotimpuri”, noii publicații un parcurs cât mai lung și un număr cât mai mare de cititori! Fie ca **Σ Caleidoscop matematic** să se înscrie, în publicistica școlară, ca un fenomen durabil și nu doar ca un simplu meteor!

Mult succes!

Prof. Olimpia SIMA

Asalt la porțile liceelor tehnologice

Conform unui studiu realizat în luna aprilie 2013, de Centrul Județean pentru Resurse și Asistență Educațională (CJRAE), în orientarea școlară a absolvenților de clasa a VIII-a se înregistrează o schimbare majoră. După ce, ani la rând, elevii s-au îndreptat către profilele teoretice, cei mai mulți dintre gimnazistii nemțeni doresc să se înscrie acum la licee tehnologice.

La studiu au participat 5.044 de elevi de clasa a VIII-a (1.704 din mediul urban și 3.340 din mediul rural), din 117 școli din județ. Dintre participanți, doar 179 s-au declarat nehotărâți.

În opțiunile elevilor, ponderea cea mai însemnată o are filiera tehnologică, deoarece oferă o inserție mai rapidă pe piața muncii – 2.616 opțiuni; majoritatea preferă profilul **tehnic** (1.196 opțiuni), urmat de

profilul **servicii** (978 opțiuni), și profilul **resurse naturale și protecția mediului** (442 opțiuni).

Filiera teoretică, care atrăgea în anii trecuți cei mai mulți elevi, a primit, în acest an, 1.710 opțiuni. Specializarea cu cea mai mare pondere a preferințelor rămâne **Matematică – informatică** (31%), urmată, cu procentaje egale (23%), de specializările **Științele naturii și Științe sociale și Filologie** – 20%. Interesul elevilor pentru specializarea Filologie bilingv – intensiv engleză este mai scăzut, de numai 3%, poate și datorită ofertei reduse – o singură clasă în județ. Filiera vocațională are o pondere de doar 500 de opțiuni. Preferat este profilul sportiv, cu 49% dintre opțiuni. Doar 12% dintre elevi s-au arătat interesați de profilul teologic și pedagogic, 19% dintre opțiuni au mers către profilul artistic, iar către o carieră militară – doar 10% dintre elevii care au ales licee vocaționale.

Liceul către care se îndreaptă cele mai multe dintre opțiunile elevilor din județ este Colegiul Național „Calistrat Hogaș” din Piatra Neamț, cu 410 opțiuni, urmat de Colegiul Național „Roman-Vodă”, cu 339 de opțiuni, și Colegiul Național „Petru Rareș” din Piatra Neamț, cu 212 opțiuni pentru filiera teoretică. La categoria licee tehnologice, preferat este Grupul Școlar Economic Administrativ Piatra Neamț, cu 343 de opțiuni, urmat de Colegiul Tehnic „Miron Costin” Roman, cu 312 opțiuni, și Colegiul Tehnic „Ion Creangă” Târgu-Neamț, cu 308 opțiuni. În ceea ce privește concurența pe specializări, cei mai mulți dintre cei care vor să facă Matematică – informatică au ales Colegiul Național de Informatică din Piatra Neamț, urmat de Colegiul Național „Calistrat Hogaș” și Colegiul Național „Roman-Vodă”. La Științele naturii, clasamentul interesului elevilor are

pe primele trei locuri Colegiul Național „Calistrat Hogaș”, urmat de Colegiul Național „Roman-Vodă” și Colegiul Național „Petru Rareș”. Aceleași trei licee, dar în altă ordine, se regăsesc și în preferințele elevilor care vor să urmeze Științe sociale: Colegiul Național „Roman-Vodă”, Colegiul Național „Calistrat Hogaș” și Colegiul Național „Petru Rareș”.

La Protecția mediului, clasamentul este dominat de Colegiul Tehnic „Petru Poni”, urmat de Colegiul Tehnic „Gheorghe Cartianu” și Grup Școlar Bicaz; la Electric, preferate sunt Grup Școlar „Vasile Sav”, urmat de Colegiul Tehnic „Petru Poni” și Colegiul Tehnic de Transporturi; la Mecanică, cele mai multe opțiuni se îndreaptă spre Colegiul Tehnic „Miron Costin” Roman, urmat de Colegiul Tehnic „Ion Creangă” și Colegiul Tehnic „Petru Poni”.

Red.

Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii

Termeni recenti

Procesul accelerat de îmbogățire a lexicului românesc actual este mai mult decât evident. După 1990, societatea românească a cunoscut mutații rapide și profunde, în bine sau în rău, iar lexicul s-a diversificat continuu, în pas cu noile realități.

Dacă, până la sfârșitul anului trecut, termenii de origine franceză constituiau cele mai numeroase împrumuturi, astăzi au pătruns masiv în limba română cuvinte englezești, unele dintre acestea necunoscute masei vorbitorilor, până în ultimele decenii: *advertising, aftershave, agreement, airbag, all-inclusiv, babysitter, background, banking, bodyguard, banner, brand, breaking (news), briefing, card, cash, casting, catering, cheeburger, consulting, cool, copyright, dealer, desktop, discount, e-mail, entertainment, exchang,*

exit-poll, facebook, fashion, fast-food, feedback, fielling, fitness, for rent (sale), full-time, gadget, grill, hacker, hamburger, holding pad, iphonne, ipod, jacuzzi, job, ketschup, laptop, leasing, life, live, lobby, look, manager, market, modelling, of-

Vocabularul actual al națiunii (10)

fice, off-shore, picnic, planning, prime-time, puzzle, rating, receiver, scouter, second-hand, sex-appeal, shipping, showw, shopping, site, smart-fonne, stand-by, talk-show, targuet, topless, trade-center, travel, trend, twitter, voucher, weekend, we buy, we sell, yesman, yoman, youtube etc.

Au continuat sau au început să pătrundă în lexicul românesc actual cuvinte din limbile:

- franceză: *acciză, acquis, amanet, butic, celeritate, cesiune, concesiune, comision, comodă, deja – vu, fezabil, fiabil, friabil, (a) implementa, interlop, loisir, malpraxis, mirobolant, populism, recesiune, rovignetă, scrutin etc.;*
- germană: *blender, kitsch, müsli, tahograf, trailer etc.;*
- italiană: *bruschetta, capuccino, graffiti, fiasco, mafie, mozzarella, paparazzo, parmeggiano, pizza, spaghetti, verdura etc.;*
- spaniolă: *avocado, gaugho, macho, tortilla etc.;*
- rusă: *prestroiika, glaznost etc.;*
- turcă: *bașcan, chebap, shaorma etc.*

Este de observat că unii termeni recenti s-au adaptat sistemului fonetic al limbii române, în timp ce alții au intrat în limba noastră păstrându-și scrierea și pronunția din limbile de origine.

Gh. ȚIGĂU

IRIMESCU– Un Cavaler Carpat al „Ordinului... Dalta”

(urmăre din pag. 1)

Văzându-le pe socluri azi, tentrebi, ca privitor de-acum, oare, de mâine vin din nou, să fie revăzute? Și dacă da, am vrea să ne închipuim, fiecare în sine sa, pe unde, oare ele, o noapte întreagă, au existat?

Sculpturi, ce par a fi, acum, din nou duale: fără mișcare, la lumina zilei, iar noaptea, balerine, tăcute mai departe. La Irimescu, astfel, atracția universală nu e numai cădere înspre-adânc, ci și o năzuință voalată de a da prea-negrului, și aer de imponderabilitate.

Prin asta, parcă, autorul întruchipează un „portret-sinteză” al unui Univers dual, ce tinde, simultan, să zboare, dar să se și adune. Materia, la el, nu e doar o structură, ci o rocă expandată, din care, apoi, dăltuiește complex și mai complexa ființă umană. De aceea, credem noi că Irimescu, dacă s-ar fi dăruit arhitecturii, ar fi plănuțit zidiri apropiate de formula unui Gaudi, cu a lui, atât de aerată, „Sagrada Familia”. Iar dacă în tinerețe, s-ar fi îndrăgostit de „cheia sol”, atunci cu multă ușurință ar fi schimbat tăcuta daltă, cu o și mai tăcută însuflețitoare de vibrații pure, baghetă.

Dualitatea dinamică a creației lui Irimescu se corelează cu mitul fundamental al culturii noastre – „Miorița” – în care rămânerea eoului principal „în spatele stânei

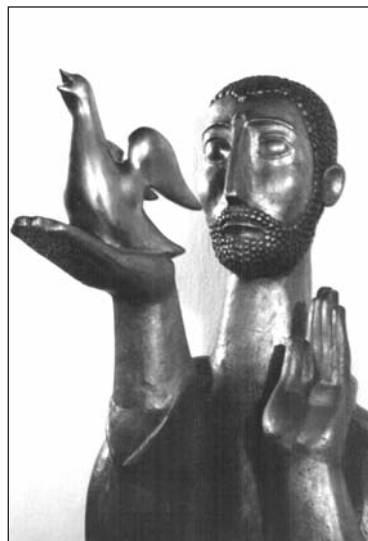
„se metamorfozează, posibil, în zborul spre înaltul Lumii, unde îl așteaptă „mândra Crăiasă”. Amintim, de asemenea, dominanta manolică a operei sale, dusă toată la un „bun sfârșit”, după care și-a oprit viețuirea, în preajma, plină de sacralitate, a Oprășenilor din Fălticeni. Prin aceasta, Homo universalis se împletește de minune, aproape simbiotic, cu cel „carpaticus”.

Simbolic, Maestrul fălticenean este un „clasic contemporan”. Având ca subiect „omul”, sculptura sa operează o mai mică metamorfozare asupra somaticului uman, spre deosebire de plastica bidimensională. De aici „cumințenia” sa, aproape renașcentistă, mai ales la portrete. La el, viziunea sa asupra lui „mâine” e, mai întâi, dominanta genetică, aflată în lumea unui „azi”, doar în dialogurile cu spațiul din jur. Prin aceasta, Irimescu va sta mereu de vorbă cu privitorii, în toate secolele ce vor urma.

Creația sa, precum toate „cariatidele” din Istoria artelor, trece de decenii, oferindu-ne, astfel, nouă, celor care o primim de repetate ori, să-i dăm, de fiecare dată, semnificații diferite. Dar cei din veacurile viitoare, oare, cum o vor tălmăci? O polivalență deschisă, spre infinite înțelesuri. Să amintim, apoi, și bogatul conținut epic, de flexiunile unei muzici, care e-n tăcere, sau de coregrafia lipsită de baghetă a ei, cu toatele ducând la o cascadă de subziceri, toate „strigate” în tăcerea marelui Muzeu.

Irimescu nu mai e, ca om al

planetei. Ca demiurg, însă, ne șoptește încă, în tăcere. El nu a creat doar pentru generația lui, ci pentru o istorie continuă a frumosului artistic. Acesta e fără de „ieri” sau „mâine”, fără de „secol” sau „moment”. Sculptura, mai ales, e „setea de repaos” a devenirii lumii. Un repaus, însă, nu de Mont-Blanc sau Everest, ci o retragere voită prin om, ce a luat cu ea oceane, fără margini, de sensuri și idei, pe care, generații după generații, vor citi și răsciti în ele, fără a le înstrăina de creația-mamă.

Irimescu, un Cavaler al „Ordinului... Dalta”.

Irimescu, un muritor, nemuritor, de-acum, prezent un veac, pe Terra, apoi rămas în Artă ca demiurg etern.

Irimescu, dăltuitor în rocă și care a zămislit nu numai doar creații, ci și o viziune nouă, o alta, pe care s-o numim „Irimescianism”, ca stil, ca un model, ca fel de a fi al lui „a fi”.

Ion Irimescu

Ion (Nicu) Irimescu (n. 27 februarie 1903, sat Arghira, comuna Preotești – d. 28 octombrie 2005, Fălticeni) – sculptor român, profesor și membru al Academiei Române.

Între 1924 și 1928 este student al Școlii Naționale de Arte Frumoase din București, unde i-a avut ca profesori de sculptură pe Dimitrie Paciurea și Oscar Han. În timpul studenției, a pictat biserica cu hramul Sf. Arhangheli Mihail și Gavril din Oprășeni-Fălticeni.

În anul 1928, la absolvirea academiei, are loc debutul său la Expoziția de Pictură și Sculptură din București. În 1930, obținând o bursă de studii a școlii române din Fontenay-aux-Roses, pleacă la Paris și se înscrie la *Académie de la Grande Chaumière*, unde lucrează sub îndrumarea profesorului Joseph Bernard, fiind în special influențat de sculptura lui Antoine Bourdelle. În 1932 i se acordă Mențiunea de onoare a Societății artiștilor francezi, pentru lucrarea *Autoportret*, expusă la Salonul de primăvară de la Paris. Din 1933, anul întoarcerii în România, Ion Irimescu participă la toate expozițiile organizate, atât în țară cât și în străinătate. În 1940 este numit profesor la Academia de Belle Arte din Iași, mai târziu (1950) la Cluj, iar din 1966 funcționează ca profesor de sculptură la Institutul de Arte Plastice „Nicolae Grigorescu” din București.

În 1956 participă la Bienala din Veneția, expunând la pavilionul românesc 15 lucrări, iar în 1961 expune la Expoziția de sculptură contemporană, organizată pe lângă Muzeul Rodin din Paris. Expune de asemenea la Berna, Helsinki, Budapesta, Dresda, Moscova, Varșovia, Praga, Paris, Stockholm, Londra, Roma, Berlin, Bonn, Istanbul, Ankara, Tel Aviv, Damasc, Cairo, Alexandria.

La 27 februarie 2003, Academia Română îl sărbătorește cu prilejul împlinirii vârstei de 100 de ani. Este al doilea artist român aflat în viață la sărbătorirea Centenarului său, după Cella Delavrancea.

La sfârșitul vieții, s-a retras la Fălticeni, unde s-a ocupat de muzeul care adăpostește jumătate din operele sale și pe care Irimescu le-a donat orașului (aproximativ 300 sculpturi și 1000 desene), dând naștere astfel celei mai mari colecții permanente de autor din România. Una dintre lucrările lui, statuia prințului cărturar Dimitrie Cantemir, se află la Biblioteca Ambrosiana din Milano, între statuile lui Dante și Shakespeare.

La 28 octombrie 2005 marele sculptor moare și este înmormântat în cimitirul parohiei Oprășeni.

Red.

Mărturisirile unui profesor

” Inima mea nu are aripi și totuși deseori zboară” departe la Bălăbănești- Galați, locul nașterii mele. Acolo cerul n-are margini, dar are în schimb stele, multe stele... Crângurile sunt pline de flori și de păsări.

În acest minunat „colț de rai” am copilărit și totodată am prins „dragul” de carte. Cu strângere de inimă și cu durere în suflet am plecat spre Calea Lactee din visurile mele pentru a mă realiza ca Om. Astfel, am urmat cursurile Liceului Pedagogic din Bârlad și mai apoi pe cele ale Facultății de Învățământ Pedagogic din Bacău, specializarea Limba Franceză.

Valurile vieții m-au adus în cele din urmă pe aceste meleaguri binecuvântate de Dumnezeu, cu miros de bună mireasmă duhovnicească și cu oameni minunați.

După 40 de ani de activitate didactică efektivă la catedră, privind în urmă, pot să spun, că deși au fost urcușuri și coborâșuri, cum e și firesc, totuși a fost frumos. În toți acești ani am fost apreciat numai cu calificativul de „Foarte Bine”, mi-am obținut gradele didactice și am îndeplinit vremelnice funcțiile de director educativ, de director adjunct și lider de sindicat.

De-a lungul timpului, ca o recunoaștere „pour la précieuse contribution de la FRANCOPHONIE” mi s-au acordat o „diplomă” cu prilejul „Concours francophonie organisé par l’association échange-Roumanie et la Mairie de St. Just – St. Rambert, France” și titlul de onoare cu ocazia „Zilei Naționale a Francofoniei”, din partea Primăriei orașului Tg. Neamț.

Dragostea nemărginită pentru copii m-a determinat să aleg profesia de dascăl. „Iubește ca să fii iubit” a fost crezul meu profesional.

„Copiii sunt îngerii Domnului pe pământ” iar eu ca un bun creștin mereu voi avea un loc special în inima mea pentru EI.

Atât de mult am iubit copii încât toată viața mea mi-am dăruit-o pentru binele lor; nici o

clipă nu m-am gândit să plec de la munca de la catedră, pentru „un trai mai bun”, dar efemer.

Retrospectiv, îmi amintesc cu deosebită plăcere de toate activitățile francofone la care am participat și prin care am urmărit un dublu scop: însușirea corectă a limbii lui Voltaire și determinarea elevilor să iubească limba franceză. Bucuria copiilor a fost nespusă de fiecare dată și asta mi-a dat curaj și m-a făcut să persist...

Ce efecte au avut toate aceste strădanii ale mele? Nespuse; țin doar să amintesc câteva: mulți dintre elevii mei au ales cariera de profesor de limba franceză; foarte mulți au participat la Concursuri Francofone, cum ar fi cele organizate de asociația „Echange- Roumanie” și de asociația „Amitié Partage”(prilej cu care am obținut diplome și premii, și bineînțeles amintiri de neuitat) iar marea masă de elevi, prin spirit de emulație, a luat parte la Festivalul Formațiilor Artistice și nu în ultimul rând la Olimpiada de Limbă Franceză (obținând de fiecare dată premii).

Mănat de dorința de a da totul pentru munca de la catedră am găsit că e de datoria mea să vin în ajutorul elevilor și desigur a profesorilor de limba franceză, publicând două cărți în limba franceză: „Pour apprendre le français plus facile” vol. I, editura Lyceum, Chișinău și „Pour apprendre le français plus facile” vol. II, Editura Didactică și Pedagogică București (fiind la a 3-a ediție).

Tot exersând condeiul am scris cartea de versuri (în limba română) „Din taina marilor sfere” Editura Universitas XXI, Iași; cartea are menirea să-mi realizeze un vis mai vechi și să-mi încununeze preocupările mele literare.

Revista de limbă franceză „Pour vous, mes enfants!”, am editat-o dintr-o necesitate firească: pentru a face cunoscute preocupările elevilor pentru francophonie, atât în școală cât și în afara școlii (prin participarea la concursuri

de reviste școlare) dar și pentru a le oferi elevilor încă un bun prilej de a se evidenția...

Cu prilejul împlinirii a 550 de la prima atestare documentară a localității Bălăbănești, pentru merite deosebite în acțiunea de promovare în lume a identității satului natal, Consiliul Local mi-a acordat titlul de Cetățean de Onoare; acest titlu mă onorează, dar în același timp mă obligă să mă implic mai mult în activitatea mea viitoare.

După cum e și firesc pe lângă împliniri au fost și neîmpliniri, dar nu este locul și momentul să le amintesc acum. Totuși, ca un mare regret al meu este faptul că nu am avut posibilitatea de a lucra cu elevii într-un laborator fonic, nu a depins de mine, dar cine știe, poate peste ani...; pentru mine însă timpul nu a mai fost răbdător.

Dacă ar fi să încep acum o carieră, în mod

cert aș alege tot pe cea de profesor și tot de limba franceză. Este o profesie care oferă satisfacții nebănuite... Păi, ce-i mai frumos decât să te vezi mereu copil și să te bucuri de fiecare reușită... Răspлата muncii tale este în cer, nu pe pământ!

Vă iubesc nespus pe toți, deopotrivă, vă prețuiesc enorm, și vă urez să fiți tari și demni. Vă sărut cu sufletul!

prof. Ioan BALABAN
Liceul Tehnologic „Vasile Conta”,
Târgu Neamț

Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii

Centenarul statuii lui Mihail Kogălniceanu

(urmăre din pag. 1)

C are-l cunoscuseră pe Mihail Kogălniceanu, au dezvelit statuia amplasată în grădina publică din preajma actualului TT, lăsând vederii asistenței chipul duios și blând turnat în bronz al celui care a fost cel mai sincer dintre sfetnicii lui Al. I. Cuza – ctitorul statului român modern (conf. Ziarul Îndrumătorul, 23 mai 1913). Statuia în mărime naturală, îl prezintă pe Mihail Kogălniceanu în mișcare la

Congresul de Pace de la Berlin – 1878, parcă atunci ridicându-se de pe jilțul din spatele său, într-un moment de protest împotriva marilor Europei, apărând interesele României la independență, suveranitate și integritate teritorială (idem). pe o placă de bronz, fixată pe soclu, este redat un moment emoționant: luarea la cunoștință a unui grup de țărani a Legii împrietăririi din 1864. Un preot, în fața bisericii, dă citire Decretului de promulgare a legii reformei

agrare, iar un număr de țărani, unii în genunchi, alții în picioare, cu capetele descoperite ascultă cu evlavie actul de pe urma căruia devin stăpâni pe pământul lor. (idem) C. Leonescu scria: Nu e o podoabă mai frumoasă, mai demnă și înălțătoare pentru orașul nostru și pentru Țară decât chipul acesta de bronz, care va trăi neîncetat în inima tuturor românilor, în semn de recunoștință pentru omul care și-a închinat viața progresului întregului popor român. (ibid.) Într-

o noapte a anului 1958, spre indignarea locuitorilor orașului Piatra-Neamț, statuia a dispărut, fiind aruncată în incinta unei turnătorii pentru topire. După mai mulți ani, a fost reînaltată în Scurul Ștefan cel Mare, apoi, în fața Muzeului de Istorie și Arheologie din Piatra-Neamț, unde se află și în prezent. (Conf. Constantin Prangati, Lucrări de artă monumentală din Județul Neamț. statuia lui Mihail Kogălniceanu, în Revista Asachi, III, 42, 1-15. 05. 1993, p.2.)

Invitație de onoare

Am vorbit într-un număr trecut al revistei noastre despre soluția salvării prin credință, pe care o consideram singura certitudine, într-o lume relativă, prezentată atât de persuasiv de A. Einstein în lucrarea „Cum văd eu lumea”, care posedă o celebră concluzie „Dumnezeu nu joacă zaruri”, ce îl situează pe fizician în proximitatea recunoașterii târzii a lucrării divine.

Vă propunem acum o a doua posibilă soluție de salvare, inserată cu eleganță în conținuturile ideatice ale recurenței filosofiei, care de peste două milenii rămâne „Cel mai prețios bun dat muritorilor de către zei” (Platon).

Laicii, atei, liber-cugetătorii din minister au scos de ani buni, într-un mod sinucigaș, din programa liceelor tehnologice obiectul numit filozofie, iar Președintele le-a felicitat râvna, afirmând că ne trebuie tinichigii și ospătari, care trăiesc mai bine dacă nu știu nimic despre Dreptate, Adevăr, Libertate, Dumnezeu, cât despre Fericire, nici nu mai poate fi vorba, pentru că oricum, grație bunei funcționări a instituțiilor statului reformist, aceste teme au dispărut cu tot cu realitatea aferentă lor.

Dar, cu tot efortul de destructurare a școlii românești tradiționale și de umilire, prin orice mijloace, a slujitorilor de la catedră, încă se mai scriu la olimpiadele de discipline socio-umane teze de zece, încă mai respiră frumoșii nebuni ai micilor orașe, încă mai există filozofie mare și mică (adică Filosofia pentru copii).

Pentru cărcotași am o invitație de onoare:

Vă rog să citiți în continuare textul scris de un copil, care acum 10 ani, stătea în banca a treia, rândul de la geam, participând ochi și urechi la cursul de Filosofia pentru copii, desfășurat la clasa a IV-a D, a Șc. Gen. Nr. 2 din Piatra Neamț, ca dovadă a unei amintiri relatată cu emoție și cu pană și ca să vedeți la ce folosește predarea filosofiei în școală.

Prof. Dumitrița VASILCA
Înv. Elena VASILOAEI

Filosofia, deplinătatea rațiunii umane

Conceptul de „filosofie pentru copii” poate părea, în aparență, paradoxal pentru adulții care, prin „filosofie”, înțeleg o știință demnă doar de cele mai luminate minți. Pentru cei care nu cunosc exact semnificațiile noțiunii, filosofia se dezvăluie ca fiind o învălmășeală de citate, de concepte bizare „fără sens”, asemenea unei explozii de explicații care „se învârt în jurul cozii”. Așadar, cum poate să fie pentru copii?

Lăsând la o parte citatele din adulți nu prea interesați de această știință umanistă, pentru mine, acum, în pragul maturității, filosofia reprezintă un credo. Nu vorbesc nicidecum de eseurile, studiile sau scrisorile vreunui iluminist ori ale vreunui existențialist, ci de o filosofie proprie, ce a început să prindă rădăcini chiar de acum aproape 10 ani când, naiv și neinițiat, mă chinuiam să înțeleg sensuri de dincolo de cuvinte, alături de doamna învățătoare și de răbdătoarea doamnă profesoară. O filosofie proprie, deci, care, deși stângace și poate copilărească încă, mă definește ca persoană și îmi dictează modul de viață.

Îmi amintesc cum mi s-a deschis mintea în fața Cunoașterii, într-o etapă a vieții în care, mai mult ca oricare, conta jocul, iar nu știința. În banca mea, înspăimântat de noua materie ce ni se dezvăluia, scriam rușinos un nume bizar: Descartes. Apoi, cuvinte nedeluate, ce mă speriau și mai

tare, dar, în același timp, mă intrigau: „Dubito ergo cogito, cogito ergo sum, sum ergo Deus est”. Doamna învățătoare, cu un glas emoționat, spuse: „Îndoiala carteziană”. Atunci s-a decis calea pe care o voi urma. Acela a fost momentul în care am știut, sau, mai bine spus, am simțit că pentru un om, cunoașterea înseamnă desăvârșire și că, în fapt, cunoașterea este deținută de aceste nume încălcate pentru un copil de clasa a III-a: Platon, Socrate, René Descartes, Denis Diderot, Voltaire, Antoine de Saint-Exupéry. Mai târziu, mi s-au arătat și alții, poate unii mai complecși, alții mai apropiați de realitatea interioară, însă acei filosofi care se regăseau în paginile portofoliului meu de Filosofie pentru copii au rămas, într-un fel, intimi și unici.

Totuși, cum puteam eu, un mic „filosof” de 9-10 ani, să înțeleg ce înseamnă cunoaștere sau viață? Citându-l pe poetul-filosof Lucian Blaga: „Copilul râde: înțelepciunea și iubirea mea e jocul!”, înțeleg că, în esență, filosofia era o joacă epuizantă cu idei, corespondențe și cuvinte, ce, adesea, mă făcea chiar să plâng. Mă dădeam bătut, uneori, în fața rândurilor ce refuzau să se scrie pe foaie, explicând fragmente din *Sânziana*, prima mea carte de filosofie. Apoi, în sfârșit, ideile se nuanțau în mintea mea, reușeam să ajung la un acord cu propria rațiune, iar fiecare propoziție scrisă era o victorie.

La ora de Filosofie pentru copii am început, apoi, să studiem un roman „altfel”, o poveste atât de simplă și atât de profundă, ale cărei semnificații s-au imprimat definitiv în conștiința mea – *Micul prinț*, de Antoine de Saint-Exupéry, un adult veșnic copil. Deși nu îmi dădeam seama, mozaicul societății înfățișat în această scurtă poveste a rămas un fel de șablon pentru mine. Oamenii au început să semene fie a vulpi ce se cereau îmblânzite, fie a regi vanitoși ori a trandafiri fragili și egoiști. Astfel, *Micul prinț* a fost o adevărată introducere într-o lume pe care nu o cunoașteam, dar care mi s-a revelat în timp, rămânând, încă, la un nivel înalt pentru o rațiune încă imatură.

Prin urmare, în ciclurile care au urmat, respectiv gimnaziul și liceul, m-am simțit pregătit să confrunt cunoștințele mele cu altele noi, nebanuite și, deci, neanalizate până atunci. Eram capabil să formez argumente, să îmi susțin cauza din perspectivă personală cât și prin prisma unor filosofii consacrate. Datorită orei de Filosofie pentru copii, am reușit să fac primii pași spre integrarea cunoașterii mele într-o Cunoaștere universală, care caracterizează omul deplin.

În concluzie, nu pot înțelege de ce filosofia, vitală pentru o rațiune sănătoasă, nu se studiază, obligatoriu, decât în clasa a XII-a. Probabil, se consideră că aceasta este vârsta ideală pentru a pătrunde dincolo de simple noțiuni. Însă se uită de etapa tatonărilor, în care mintea, încă în evoluție, deprinde formule și metode filosofice aplicabile în viața cotidiană. Consider, așadar, că Filosofia pentru copii este un context favorabil judecății pentru a se dezvolta și a crește spre cunoaștere desăvârșită, fiind un opțional care pregătește, din punct de vedere rațional, dar și spiritual, devenirea copilului. Filosofia pentru copii integrează, în mod natural, toate celelalte științe, omogenizându-le și fixându-le practic și teoretic.

Daniel-Ionuț SOLDAN

Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □

Laureații concursului „Ziarist pentru o zi”

Elevii Liceului Tehnologic „Ion Creangă” din Pipirig sunt câștigătorii cu cel mai bun ziar în cadrul concursului inițiat de Prefectura județului Neamț sub genericul „Ziarist pentru o zi”. Proiectul s-a desfășurat în cadrul săptămânii „Să știi mai multe, să fii mai bun!” (1-5 aprilie 2013), ca un concurs între publicațiile școlilor, elaborate după o machetă prestabilită.

Cu sprijinul mass-media din Neamț, totalizând punctajele acordate, Prefectura județului Neamț a desemnat câștigătorii: Liceul Tehnologic „Ion Creangă” Pipirig – „Start”, cel mai bun ziar (colectivul redacțional: Andrada Petruța Grămadă, Mihaela Lipan, Roxana Mihaela Munteanu, Mathias Arsenescu, Andreea Lipan, Constantin Ungureanu, Vasilica Negru, Marius Grămadă, Dragoș Țârdea.); Școala Gimnazială Boghicea – cel mai bun editorial; Liceul Teoretic „Mihail Sadoveanu” Borca – cel mai bun interviu; Școala Gimnazială Nr. 1 Bicăz Chei – cea mai bună rubrică *Actualități*; Școala Gimnazială Nr. 1 Țibucani – cea mai bună rubrică *Monden* Liceul Tehnologic Valea Ursului – cea mai bună rubrică *Știați că...;* Școala Gimnazială Nr. 1 Războieni – cea mai bună rubrică *Horoscop*; Școala Gimnazială Borlești – cea mai bună rubrică *Viața bio*. (Red.)

A notimpul mugurilor și al florilor a adus o strălucire de excepție și în panopia eminenților din școlile romășcane și chiar din zonă, o serie de concursuri școlare de anvergură națională sau internațională evidențiindu-i pe cei mai silitori elevi într-un mod excepțional. De departe cea mai titrată elevă romășcană a ultimilor 20 de ani, *Mara Ieșanu* (foto stânga), a reușit un nou succes internațional reușind să obțină

medalia de argint la cea de a 48-a ediție a *Olimpiadei internaționale de chimie „Dimitrie Mendeleev”*, desfășurată la Tașkent, în Republica Uzbekistan, cu mențiunea că romanvodișta

Eminenții, pe podium!

a primit și *Premiul special* pentru cel mai mare punctaj la proba practică. Succesul absolutei din acest an de la Colegiul Național „Roman-Vodă” (Prof. de specialitate *Crenguța Radu*) nu este unul singular, acesta fiind cel de-al doilea premiu internațional obținut de Mara Ieșanu după medalia de bronz obținută la Olimpiada Internațională Pluridisciplinară de la Tumaada, Yacuția, din anul 2011. Iar pentru că, de câțiva ani încoace, podiumul performanțelor la nivel național pentru disciplina Chimie se cam împarte între elevii de la Colegiul Național „Roman-Vodă” și cei de la Liceul Teoretic „Vasile Alecsandri Săbăoani”, regula s-a respectat întocmai și la începutul lui Florar cu ocazia concursului de chimie „Magda Petrovanu”, aflat la a V-a ediție în organizarea Facultății de Chimie a Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași unde elevii din Roman și din Săbăoani au obținut un premiu de excelență, cinci premii I, patru premii II,

cinci premii III și numeroase mențiuni la o întrecere la care au fost înscriși peste 1.800 de elevi, cei mai mulți din județele Moldovei, dar și din alte județe ale țării.

În ordinea valorică a performanțelor, de remarcat este rezultatul obținut de Andrei Adrian Cobzaru (clasa a X-a, C.N. „Roman-Vodă”) care a fost răsplătit cu Premiul de excelență pentru singurul punctaj maxim obținut în întregul concurs. Premiul I a fost obținut de Alina Țarnă (Liceu Teoretic „Vasile Alecsandri” Săbăoani – prof. Mihaela Mârze), Alexandra Vătămănelu (Liceu Tehnologic „Vasile Sav” – prof. Paula Leancă), ambele la clasa a X-a, Eduard Bacoșcă (Liceu Teoretic „Vasile Alecsandri” Săbăoani – prof. Mihaela Mârze), clasa a IX-a, Marin Aurel Trofin (C.N. „Roman-Vodă”) – prof. Aurica Enescu), clasa a XI-a, Mihaela Țarnă (Liceu Teoretic „Vasile Alecsandri” Săbăoani – prof. Mihaela Mârze) și Bianca Dombici

(C.N. „Roman-Vodă” – prof. Aurica Enescu), elevii clasați pe treapta a doua și a treia a podiumului acestui concurs fiind romanvodiștii Ariana Cornelia Bulai, Nicoleta Ioana Lupu, Camelia Băcăoanu, Nicoleta Băcăoanu, Adrian Panainte, Cosmin Socaci și Raluca Scortanu, cărora li s-au alăturat Antonio Minuț (Liceu Teoretic „Vasile Alecsandri” Săbăoani – prof. Anișoara Scărlat) și Ana Maria Iamandi, de la Șc. „Calistrat Hogaș” Roman (prof. Liliana Iliuță). În fine, dar nu și în cele din urmă, panopia succesorilor primăvarațice a elevilor romășcani a fost întregită de succesul lui Dan Ciubotaru, elev în clasa a XI-a F la Liceu Tehnologic „Vasile Sav”, performanța sa fiind deopotrivă de valoroasă în contextul în care a obținut singurul premiu pentru județul Neamț, respectiv locul al III-lea la olimpiada națională pentru discipline tehnice, domeniile electric și electronică, desfășurată la începutul lunii mai la Baia Mare, confirmând astfel o tradiție cu care ne-au obișnuit de-a lungul anilor elevii și îndrumătorii lor de la actualul Liceu Tehnologic „Vasile Sav”.

Năvală la școlile cu ștaif!

Cea de a doua etapă de înscriere în clasa pregătitoare, destinată copiilor care fie nu au fost înscriși în prima etapă, fie nu au putut fi repartizați pe locurile pentru care au optat, a găsit școlile romășcane cu conturile aproape încheiate. Bătaia a fost pe școlile cu ștaif din municipiu, unde fie au fost suplimentate locurile, fie o parte dintre candidați nu au putut fi cuprinși în aceste clase. Dacă la Colegiul Național „Roman Vodă”, de pildă, conducerea instituției a fost obligată să trieze aproape jumătate din dosare, la Școala gimnazială „Vasile Alecsandri” a fost posibilă o suplimentare a locurilor, ambele instituții fiind cu efectivele împlinite încă din prima etapă de înscriere pentru clasa pregătitoare. În ceea ce privește suplimentarea numărului de locuri în clasă, în județul Neamț s-au aprobat cereri pentru încă 52 de locuri care au fost împărțite între cinci școli din județ, din zona Romanului figurând pe această listă Școala „Vasile Alecsandri” Roman și Școala Pildești.

„Am fost solicitați și nu se pune problema să nu realizăm efec-

tivele – locurile s-au ocupat din prima etapă și chiar s-au și depășit. Pentru a face față solicitărilor, am optat pentru soluția unui număr maxim de elevi la clasă, astfel că pentru anul școlar viitor vom avea 120 de locuri împărțite pe patru clase de acest nivel”, a declarat **Prof. Maria Campău**, directorul Școlii cu clasele I-VIII „Vasile Alecsandri” Roman, unitate recunoscută ca fiind cea mai bună școală gimnazială din urbea mușatină.

Conform unui clasament întocmit la nivel de minister pe baza cererilor de înscriere adresate școlilor din țară în prima perioadă de înscriere pentru clasa pregătitoare, în TOP 50 la nivelul județului Neamț Școala Gimnazială „Vasile Alecsandri” Roman ocupă un onorant loc zece. În această ierarhie, în funcție de cele mai multe cereri raportate la numărul de locuri, figurează și alte instituții de învățământ competitive. Cea mai bine clasată este Școala Gimnazială Tămășeni – locul al doilea, după Școala Gimnazială nr. 11 Piatra – Neamț, urmată de alte două școli romășcane, respectiv Școala „Calistrat Hogaș” (locul 3), și Colegiul Național „Roman-Vodă” (locul 4). În prima parte a acestui clasament apar și alte școli din zona Romanului, după cum urmează: Școala Pildești – Cordon (13), Școala „Carmen Sylva” din comuna Horia (16), Liceul Teoretic „Vasile Alecsandri” Săbăoani (19) și Liceul cu Program Sportiv din Roman, pe locul 20.

Romașcani în finala concursului „Bucuria de a fi creștin”

Etapa pe eparhie a concursului național „Bucuria de a fi creștin” a adus o mare bucurie concurenților din zona Romanului, **Diandra Bancu** (secțiunea interpretarea unui cântec religios sau popular), respectiv **Carina Mihăilă** (interpretarea unui text literar în proză), ambele re-

Carina Mihailă

prezentând Protopopiatul Roman, calificându-se pentru finala națională programată la București, împreună cu un băiat foarte talentat, **Bărgăoanu Ștefan** (Protopopiatul Onești), primul la secțiunea „recitarea unei poezii religioase sau populare”, toți trei urmând să reprezinte pe 21 mai, chiar în ziua prăznuirii Sfinților Împărați Constantin și Elena, Arhiepiscopia Romanului și Bacăului.

Această etapă care a reunit la start cei mai talentați 18 copii din cele 6 protopopiate ale eparhiei s-a derulat în sala de festivități a Liceului Teologic „Melchisedec Ștefănescu”, în prezența și cu binecuvântarea P.S. Dr. Ioachim Băcăuanul, episcop vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Ba-

căului. Acesta a înmănat și premiile copiilor, ocazie cu care micuții au fost încurajați de către ierarhul locului pentru a fi mai de parte păstrători vrednici ai credinței și tradiției strămoșești.

Iulia Moise, elevă a Școlii „A.I. Cuza”, cealaltă reprezentantă a Romanului care a ocupat locul I la faza pe Protopopiat la secțiunea interpretare lirică, nu a reușit să se califice pentru finala de la București însă, așa cum spune P.S. Ioachim Băcăuanul, toți copiii prezenți la această întrecere au ieșit în final câștigători. Un rol important în reușita acestui spectacol-concurs l-au avut preoții și profesorii de religie care i-au pregătit pe concurenți, dar și cadrele didactice de la învățământul primar care i-au descoperit și promovat.

Concursul a fost inițiat la nivelul Patriarhiei Române cu prilejul anului omagial al Sfinților Împărați Constantin și Elena adresându-se copiilor între 9 și 15 ani, preoților și profesorii de religie implicați în proiectele catehetice „Hristos împărtășit copiilor” și „Alege Școala!”. Scopul acestuia este de a cultiva dragostea față de țară și de Biserica Ortodoxă Română și de a-i educa pe copii în spiritul respectării valorilor tradiționale, a afirmării propriei identități religioase, culturale și naționale, în contextul unei lumi seculare și secularizante.

Pagină de A. OPRIS

Sărbătoarea pascală în școli

Sărbătoarea pască din acest an nu a ocolit nici instituțiile românești de învățământ unde, sub coordonarea profesorilor de religie și nu numai, de la preșcolari, la elevii din ciclul gimnazial, toată suflarea a trăit momentul sărbătorii concretizat în activități specifice care au început chiar dinainte de Săptămâna Sfinților Patimi.

Astfel, în contextul unui proiect inițiat de Arhiepiscopia Romanului și Bacăului, în parteneriat cu Inspectoratul Școlar Județean Neamț, elevii din municipiu și din zonă au trudit și au pus suflet sub coordonarea profesorilor de religie, pentru a zugrăvi în culori drumul Crucii ca și patimile Mântuitorului. Copiii au participat apoi la procesiunea organizată, cu binecuvântarea Preasfințitului

Ioachim Băcăuanul, episcop-vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului, la Catedrala Arhiepiscopală „Sf. Cuv. Parascheva” din Roman unde elevii ai Liceului Teologic „Melchisedec Ștefănescu” și ai școlilor din Roman au venit, purtând în mâini stâlpi, ramuri de salcie și icoana Întrării Domnului în Ierusalim.

Un alt moment legat de sărbătoarea pască a reunit la Biserica „Sfântul Vasile cel Mare” din Roman peste 100 de copii care, însoțiți de educatoare și profesori de religie și sub ocrotirea duhovnicească a Pr. Dr. Florin Țuscanu, au susținut un program artistic cu cântece și poezii dedicate primăverii, majoritatea fiind având temă religioasă. Întâlnirea din ajunul Paștelui de la biserica „Sfântul Vasile cel Mare” are deja o poveste de trei ani de

când copiii vin aici în Săptămâna Patimilor, și primesc Taina Sfintei Împărtășanii, după ce au fost pregătiți pentru această întâlnire cu Hristos de educatoarele și profesorii de religie. Sărbătoarea pască din acest an a prilejuit și pentru puștii de la Centrul de zi pentru copiii aflați în situații de risc momente de bucurie, cei care se bucură de asistență în cadrul acestei instituții întrecându-se, de la mic la mare, în activități specifice acestei minunate sărbători, lucrul ieșit din mânuțele lor măiestre purtând încărcătura dragostei și a sufletului pur investit în fiecare felicitare confecționată, sau în ouăle încondeiate după tradiția locului.

A. OPRIS

ECOacțiuni susținute de elevi

Odată cu intrarea primăverii în drepturi depline, vremea bună a făcut ca în mai multe școli din oraș, dar și din zona Romanului, elevii să întreprindă o serie de acțiuni de ecologizare și de plantare de puieți – toate acestea fiind subscrise actului educațional – scopul fiind acela al unui semn de respect și de protejare a mediului înconjurător. Astfel, între cei mai harnici elevi s-au numărat și cei din clasa a VI-a de la Școala de Arte „Sergiu Celibidache” Roman care au participat chiar în ultima zi din luna aprilie la o activitate de conștientizare ecologică cu scopul de a menține un mediu verde, sănătos, în spațiul în care își desfășoară activitatea. Concret, sub îndrumarea coordonatorului acestei acțiuni, profesorul de biologie *Camelia Goșman*, copiii au plantat arbori ornamentali chiar în părculețul din curtea școlii. La fel de harnici și de responsabili față de mediul înconjurător s-au dovedit și elevii școlii „Mihai Eminescu” care au plantat 100 de puieți de frasin sub îndrumarea reprezentanților Ocolului Silvic

Roman, într-o acțiune de împădurire pe malul Siretului, în zona comunei Ion Creangă. Cu această ocazie la fața locului au fost prezenți profesorii Emilia Ciomărtan, Marina Biberi și Mihaela Ion, în frunte cu directorul adjunct al școlii, prof. Dumitru Ouatu. Pentru cei implicați a fost o adevărată lecție de viață, activitatea încheindu-se cu un mini – picnic, elevii trăgându-și sufletul după munca depusă, cu entuziasm ce-i drept, la o plăcintă și la un suc. De remarcat, în context, este faptul că Școala „Mihai Eminescu” Roman este înscrisă în Programul Mondial Eco Schools, dar și în Programul Internațional LeAF „Să învățăm despre pădure”, din cadrul programelor implementate, la nivel național și internațional, de Centru Carpato-Danubian de Geocologie, București. Nu putem încheia fără a preciza că artizanul mișcării ECO din această instituție de învățământ este prof. Emilia Ciomărtan.

A. OPRIS

Oțiosul calvar sau Istoria și memoria (IV)

Dar aceste considerente teoretice, dacă ne sunt nouă astăzi permise de democratizarea dreptului la opinie public exprimată, nu mai au pentru majoritatea oamenilor rezonanță emoțională pe care ar fi putut-o avea dacă ar fi fost cunoscute în epocă. Dar mai are rost și relevanță să încercăm a induce elevilor noștri amintirea acestei mentalități, groaza de a gândi cu voce tare a părinților și bunicilor noștri? Măcar cât să înțeleagă Moromeții sau pasul de uriaș pe care l-a reprezentat lirica postmodernistă, curajul profesorilor noștri de a discuta cu noi filosofia clasică germană, ediții „croșetate” (expurgate) sau detalii istorice trecute sub tăcere? Le mai putem da istoria ca temă „la” gândire? Îi mai poate interesa întrucâtva?

Tema în cauză este utilă, dacă nu din rațiuni morale sau patriotice, măcar din rațiuni științifice: sociologice, istoriografice și politice, căci nu poți judeca ziua de azi făcând abstracție de cea de ieri, cu atât mai puțin o poți prevedea pe cea de mâine; prea mulți, poate toți, locuitorii României datorează felul de a fi, mentalitatea, nivelul de trai chiar, celui ieri. Se poate observa deja cum, decarând integral amintirea acelei perioade, România este condamnată nu să repete greșelile trecutului, ci să le amplifice, permițând din nou unei oligarhii politice să acapareze economic și administrativ tot ce nu li se cuvine. Nu e vorba în primul rând de a te consacra unui trecut obsedant, ci de a cerceta efectele sale psihologice asupra indivizilor / generațiilor de azi. Deci, Stalin este un detaliu; aducerea la cunoștință a unei mentalități revoluate – nu.

Pe de altă parte, non-persistența memoriei colective despre care vorbeam poate fi un factor pozitiv: eliberăți de fantomele trecutului, tinerele generații sunt scutite și de obsesiile revanșarde care, iată, mai macină prezentul și, probabil, vor macina viitorul altor popoare, fără ca nimeni să bage de seamă futilitatea motivelor esențiale sau a justificărilor prezente. Iar generațiile de astăzi mai consideră interesante prea puține lucruri și complicat mai totul. Suntem tot mai conștienți că un ciclu se încheie și că, în sens autoprotector, omenirea scade intelectualitate pentru a nu se autodistrage mental. Alte generații vor relua cursul ascendent – să sperăm că nu chiar de la zero.

Or, ceea ce poate fi o dilemă morală pentru gazetar, este o obligație morală pentru profesor și pentru cercetătorul care se apleacă asupra oricărui aspect legat de acea perioadă. Afîn que le Dieu existe, vorba lui Romain Rolland. Fie această obligație morală de domeniul arheologiei unei mentalități defuncte, așa cum ne place s-o numim.

Ada POPOVICI

Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii

Mai 2013

4/1923 – n. Paul Vasilu, la Piatra-Neamț, absolvent al Liceului Petru Rareș, apoi al Facultății de Litere și Filozofie a Universității București, specialitatea pedagogie, va deveni profesor la diverse școli din Neamț: Școala Normală de Învățători Gheorghe Asachi (1946), Gimnaziul din Roznov (1948-1950), Școala

Normală de Învățătoare (1950-1954). Liceul Petru Rareș (azi, Colegiul Național). A fost inspector la Inspectoratul Școlar al Județului Neamț înainte de 1950 și din 1968-1969. Se înscrie la cursurile fără frecvență ale Facultății

Rememorări nemțene

de Construcții Civile și Industriale din București, în paralel, predă la diferite școli din Piatra-Neamț, inclusiv la Școala Profesională de construcții (unde va fi și director de studii). Va lucra ca inginer pe șantierul ce va construi zona centrală a orașului, iar, în 1965, va fi numit director al Grupului Școlar de Chimie din Piatra-Neamț (în prezent, Colegiul Tehnic Gheorghe Cartianu). După înființarea Liceului

Pedagogic Gheorghe Asachi (1. 09. 1969) revine ca profesor, va fi și director (1974-1975) și se va pensiona în 1983. Om de o aleasă cultură, autor a numeroase articole și al *Monografiei Școlilor Normale din Piatra-Neamț (1912-2002)*, realizată cu prilejul centenarului acestei prestigioase școli. Colaborator al publicației noastre. La mulți ani, Domnule Profesor!

■ 10/1947 – n. **Mircea Zaharia**, la Muncelul de Sus, Iași. Facultatea de Filologie, Iași. Stabilite la Piatra-Neamț, între 1972-1980, deține diferite funcții la Teatrul Tineretului: referent literar (1972-1980), secretar literar (1980-1989), director și director adjunct (1989-1994). Redactor, secretar general de redacție la cotidianul *Ceahlăul*, Piatra-Neamț (1994-2011);

VIZITĂ MINISTERIALĂ

În anii 1970-1972, pe când în Liceul „Petru Rareș” din Piatra-Neamț și în Liceul „Ion Neculce” din Capitală, se experimenta pentru prima oară în România renunțarea la învechitele săli de clasă – cu bănci, tablă și cretă – și se organiza procesul de învățământ în cabinete pe obiectele de studiu, laboratoare și ateliere, cu un admirabil efort al profesorilor care și-au sacrificat concediile de odihnă pentru a-și pune la punct noile spații de muncă, ministru al învățământului era Academicianul Mircea Malița.

Matematician renumit, Academicianul ne dădea speranțe în deschiderea unei căi pline de promisiuni, către o școală modernă, râvnită de aproape toată dascălimea sufocată de îndelungata sovietizare a învățământului românesc. Faima sa precedase numirea în importanta funcție ministerială. Așteptam cu o speranță cam dilatată o adevărată revoluție, prin care să ne apropiem de cotele învățământului nordic, modelul suprem fiind școala suedeză, cea mai avansată din toate punctele de vedere în acel timp.

Este drept că Academicianul nici nu a avut timp suficient pentru o asemenea amplă mișcare, dar nu am defel certitudinea că domnia sa era edificat asupra unui nou model de școală preuniversitară. Se vorbește și acum despre importanța sa ca ministru. Din păcate, nu am nici datele, nici convingerea că a făcut mare lucru.

Îl adusesese la minister, ca adjunct, pe Virgiliu Radulian, profesor universitar de pedagogie, fostul meu director, vreme de cinci ani, la Liceul Teoretic Bicaz. Pe profesorul Radulian îl cunoșteam foarte bine, îi urmărisem și îl însoțisem în toate înnoirile experimentate la Bicaz, cu rezultate excelente, dar scumpe și prea

revoluționare față cu inerția conservatoare a imensului moloh birocratic-didactic românesc, ceea ce le-a dus absolut pe toate la extincție, din păcate, numai după câțiva ani, ca și experimentul nostru de la „Rareș”.

Într-o bună zi, Inspectoratul Școlar Județean ne-a avertizat că

ministru, însoțit de adjunctul său, vor vizita județul, având în plan și un popas la Liceul „Petru Rareș”. Era o zi obișnuită; prin urmare nu am făcut nici schimbări de program, nici vreo potemkiniadă, atât de la modă atunci, așteptând cu calm luminata inspecție. Speranțele mele, știind mai ales că va fi de față și inovatorul Radulian, creșteau ca aluatul pus pe cotruță la dospit. Visam o întrevvedere necronometrată cu cei doi, la care să participe toți entuziaștii noștri (fiindcă grupul conservator din liceu părea lipsit de importanță, o iluzie vană, de care aveam să mă conving curând).

Dar, fatalitate! vorba lui Conu Iancu, vizita s-a produs în pas alergător, bietul Virgiliu nu a deschis gura, că așa era protocolul, iar la sfârșit, când eu mă pregăteam să încep dialogul esențial,

Academicianul, după ce a promis că ne va trimite materiale audio-vizuale de ultimă generație (și s-a ținut de cuvânt!), în loc să abordeze experimentul nostru, m-a întrebat brusc: „Bine, experimentul ca experimentul, dar de unde faci rost de bani pentru a-l susține și dezvolta? Ce veți produce voi aici,

să puteți vinde și să procurați fondurile necesare?”

Șoc! Deși mă frecasem oleacă de înalta societate din învățământ, locuind o vreme, în anii studenției, în casa lui Dumitru Almaș, unde veneau în vizită numeroși universitari, replica ministerială m-a lăsat cu gura căscată. Parcă ar fi fost vorba de un capriciu local, nu de înnoirea radicală a procesului didactic în România. Știam că, prin Constituție, învățământul este gratuit, susținut de stat. De unde bani?! Dumnezeuule, nu eram o școală profesională, de lăcătuși sau de bucătări!

După ce a așteptat răbdător jumătate de minut o vorbă a mea, care întârzia să vină, ministru a ridicat din umeri, s-a ridicat, și-a luat rămas bun și a plecat. Dialogul de fond, pe care îl așteptam și îl doream

cu ardoare, nu a avut loc. Din două una: ori ministrul meu era foarte grăbit, ori nu avea nici o părere profesională despre ceea ce făceam noi la Piatra, deși în numeroase școli din Vest sistemul funcționa de un timp (Și funcționează și acum, în anul 2013, cu bune rezultate).

De unde să fi bănuie că un ministru comunist (și Academician pe deasupra), avea concepții capitaliste asupra bugetului școlilor și preconiza autofinanțarea, existența sponsorilor, reintroducerea taxelor de frecvență etc.? Punct.

În anul 1975, am părăsit (fiind „eliberat”, cum se scria cu maximă delicatețe în ordinul emanat de mai marii învățământului) direcția Liceului „Petru Rareș”, trecând la catedră; și totul a revenit, în vreo doi ani, la normalul secular, procedeu tradițional tipic românesc. Pereții s-au răzuit cu peria de sârmă, inventarul cabinetelor a fost dat de pomană altor școli, vreo trei-patru laboratoare au fost lichidate, pupitrele cu două capace, atât de mult prețuite de haretieni pe la 1900, au revenit în clase, tabla și creta și-au reluat supremația în lecții, praful și pulberea s-a ales și de acest experiment, ca de multe alte încercări de înnoire reală din școala românească.

Vă rog să băgați de seamă că în semantică nici atunci nu ne întrecea nimeni pe lumea asta globalizată!

(N.B. Am însăilat aceste rânduri deunăzi, într-unul din superbe cabinetele de literatură și limbă franceză ale Liceului „Saint Cyr”, cu gândul la camaradul meu întru utopie și desțelenire, eminentul profesor Paul Sandovici, fiu de învățător, devotat cu abnegație Școlii și idei mereu neîmplinite, de înnoire reală a învățământului românesc.)

Mihai Emilian MANCAȘ

Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii

redactor-șef al Revistei *Apostolul* (1999 și în prezent). Secretar artistic la Facultatea de Muzică Piatra-Neamț a Academiei *Gheorghe Dima* din Cluj (2001-2008). A îngrijit și editat câteva cărți despre TT și personalitățile care l-au marcat. Membru al Uniunii Oamenilor de Teatru (UNITER) și al Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România

■ 10/1953 – n. Octavian Dibrov, la Roznov, Neamț. Scenograf. Institutul de Artă Plastică din București (1976). A semnat scenografia la *Înainte de tăcere* Stop-cadru la masă, *Înghițitorul de săbii*. Stabilizat în străinătate.

■ 12/1938 – n. Elena Florescu, la Pașcani. Doctor în etnografie și etnologie (1998). Muzeograf la Muzeul de Științe Naturii și

Muzeul de Etnografie din Piatra-Neamț (1964-1995), autoare a câtorva contribuții deosebit de importante pentru cunoașterea, păstrarea și perpetuarea, în timp a celui mai valoros tezaur

Rememorări nemțene

creat de poporul român de-a lungul secolelor, factor important în definirea și individualizarea ființei noastre etnice. Avem în vedere lucrările: *Portul popular din zona Neamț* (1973). *Arhitectura populară din zona Neamț* (1983); *Tradiții populare de pe Valea Bistriței – ilustrații* – Adolphe Chevalier (1990); *Textile populare de casă din zona Neamț* (2005), *Arhitectura*

populară din Zona Neamț (2011), cea mai recentă carte din această serie fiind *Biserici vechi de lemn din Ținutul Neamț* (2012), realizată cu ajutorul altor doi specialiști: Marina Sabados, doctor în istoria artei, și Cornel Miftode, specialist în arta fotografică și

editor. La mulți ani, Stimată Doamnă!

C.T.

(continuare în pag.16)

Politici educaționale în Transilvania habsburgică

Deși istoriografia românească a acordat o importanță deosebită evoluției învățământului confesional la toate nivelele, consider că se impune o nouă modalitate de abordare a acestuia, din alte perspective, în actualul context cultural european.

Dacă până prin jurul anului 1760, în Transilvania exista un învățământ instituționalizat organizat, condus și monitorizat de clericii și confesiunile religioase care existau în acea perioadă (ortodoxă, greco-catolică, catolică, calvină, luterană și unitariană), după acest an, învățământul a devenit oficial și o problemă politică, fiind înființată *Comisia aulică de studiu* pentru coordonarea problemelor școlare, comisie puternic aureolată de personalitatea remarcabilă a directorului bibliotecii imperiale din acea perioadă, baronul Gerard van Switen.

După anul 1770, Curtea de la Viena a dispus noi măsuri pentru reorganizarea învățământului, urmărind excluderea clerului de la conducerea și controlul acestuia, vizând întemeierea unui învățământ elementar și superior de stat. Maria Tereza (1740 – 1780) a acordat o atenție deosebită luminării popoarelor din monarhia habsburgică, dispunând înființarea de școli în fiecare comună și constrângându-i pe săteni să-și trimită copiii la școală. Nicolae Firu susține ideea conform căreia, două ar fi fost motivele pentru care împărateasa a pus un accent deosebit pe dezvoltarea culturală a populațiilor din monarhia habsburgică: îngrijorarea cauzată de neștiința și decadența la care ajunseseră popoarele în timpul stăpânirii turcești pe de o

parte și, pe de altă parte, dorința suveranei de a avea, în caz de nevoie, ostași bine pregătiți, dar și meșteșugari și comercianți, elemente active ale vieții economice.

Menționez doar câteva dintre regulamentele apărute: *Regulamentul școlar general* aprobat de Maria Tereza la 6 decembrie 1774,

Regulile directive pentru îmbunătățirea învățământului din școlile elementare sau triviale sârbești și românești neunite (Regulae directivae), tot din anul 1774, completeate cu *Patentul școlar (Schul Patent)* în anul 1776, dar mai ales *Ratio Educationis* din 1777, care stabilea pentru întregul învățământ (elementar, mediu și superior) un conținut mai realist, subsumat necesităților statului, diferențiat pentru școlile frecventate de către copiii familiilor de țărani, orășeni (meseriași și negustori), respectiv de către cei proveniți din familiile nobililor. În Transilvania, principiile și prevederile de bază ale legii *Ratio Educationis* au fost aplicate prin *Norma Regia* (1781) și *Regu-*

lamentul școlilor naționale din anul 1784. Având la bază principiile luminate moderate, cu caracter limitat burghez, *Norma Regia* era astfel prima legiferare școlară generală, atotcuprinzătoare din Transilvania. Potrivit acestei legi, învățământul din principat urma să fie condus și controlat de guvern prin *Comisia de studiu* (Commissio Litteraria) și prin directorii școlilor naționale elementare. Episcopatul catolic de Alba-Iulia întreținea 189 de școli primare, 10 gimnazii, 8 licee, două școli superioare de comerț și două școli normale, toate cu predare în limba maghiară. Episcopatul de Timișoara avea în întreținere două licee în limba germană și un liceu în limba maghiară, două școli normale în germană, 7 gimnazii în germană și 4 în maghiară, 85 școli primare (din care 61 cu predare în limba germană, 17 în maghiară și 6 în slavă). Școlile particulare erau libere să aleagă dacă aplică sau nu programele din învățământul de stat. Cele care aplicau programele școlare avizate de minister, funcționau în localuri adecvate, cu personal calificat care urma programe de perfecționare, aveau regulamente similare celor de stat, ofereau certificate de absolvire valabile ca și cele de stat.

Reformele Mariei Tereza în domeniile militar, juridic, financiar și politic au influențat, cum era și firesc, teritoriul Transilvaniei. În anul 1745 a creat Înalta Curte de Casație, iar reformele din perioada 1748-1749, opera lui Friedrich Wilhelm Haugwitz, au creat adevărata epocă modernă. Dintre toate reformele, cele mai importante au fost cele cu privire la învățământ. Nu degeaba acestea au constituit

„inima” celorlalte transformări. Maria Tereza a considerat învățământul o chestiune politică, nesubordonată Bisericii și derulată de către stat, cu personal special pregătit. În anul 1746, Maria Tereza a solicitat iezuiților să instaleze o academie la Castelul Favoriten din Viena, unde să fie pregătite tinerele aristocrate pentru funcțiile publice și diplomatice. Aceasta se va deschiide în anul 1797, cu denumirea de *Theresianum*, sub conducerea piariștilor. Câțiva ani mai târziu, în 1751, a fondat Academia militară pentru formarea ofițerilor. Au urmat alte inițiative, cum ar fi deschiderea unei școli veterinare și a uneia cu profil minier.

După anul 1760, Maria Tereza a privat iezuiții de a deține monopolul intelectual și a cenzura cărțile, aceasta fiind preluată de către stat, prin intermediul unei comisii aulice, *Studien-und Bücher-Zensur-Hofcommission*. După anul 1773, când s-a desființat ordinul iezuiților, statul putea controla și universitățile.

Dr. Mihai FLOROAI
(continuare în pag. 17)

Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii

(urmăre din pag. 15)

15/1928, a fost votată **Legea învățământului secundar** la a cărei elaborare a contribuit și senatorul Panaite Criveț (1868-1948), profesor din Piatra-Neamț. Legea prevedea reintroducerea examenului de bacalaureat, scos în 1898.

■ 15-16/1928, la București, se desfășoară lucrările **primului Congres al Profesorilor de Pedagogie**, la care, participă și profesorul Ion Drăgan de la Școala Normală de Băieți *Gheorghe Asachi* din Piatra-Neamț.

■ 17/1928, **Corul mixt al celor două școli normale din Piatra-Neamț** (Școala Normală de Învățători *Gheorghe Asachi*, 1912-1956, și Școala Normală de Învățătoare, 1919-1957)

condus de Gheorghe Dimitriev, a obținut locul I și medalia de aur la Concursul Național organizat de *Tinerimea Română*.

■ 19/1913, se împlinesc 100 de ani de când, la Piatra-Neamț, s-a dezvelit **statuia lui**

Rememorări nemțene

Mihail Kogălniceanu. A vorbit profesorul Panaite Criveț. Textul cuvântării a fost publicat într-o broșură.

■ 18/1993 – s-a constituit, la inițiativa

profesorului etnograf George Brăescu, **Asociația Teatrului Folcloric din România și Republica Moldova (ATFRM)**, având director fondator pe Gheorghe Brăescu; director de onoare pe Teoctist Galinescu și secretar științific pe Vasile Spiridon. Își program: identificarea, recuperarea și restituirea, stimularea și protejarea datinilor și obiceiurilor practicate cu prilejul sărbătorilor de iarnă, acordându-se o importanță deosebită cercetării și valorificării teatrului folcloric și cu măști. Sub egida **ATFRM**, au apărut cărțile semnate de George Brăescu: *Folclor literar din județul Neamț* (Căntece din Farcașa), 1996, antologia *Panorama teatrului folcloric*, 2000, *Dramaturgie folclorică ilustrată*, 2004; precum și altele, cu tematică diversă, semnate de autori din Neamț.

Politici educaționale în Transilvania habsburgică

(urmărire din pag. 16)

Politica școlară promovată de Iosif al II-lea a adus o stare a lucrurilor nouă: pentru prima dată în istoria școlii, învățământul public elementar a devenit instituție statală. Împăratul de fapt a fost continuatorul consecvent al politicii mamei sale, Maria Tereza, dar la un nivel mai înalt, cu pași mai hotărâți și mult mai radicali. Împăratul Iosif al II-lea a fost tipul model și consecvent al domnitorului absolutist și, în același timp, iluminist. Convingerile sale au dus la concepția sa, conform căreia masele populare constituie cel mai de folos component al statului.

Această perioadă poate fi caracterizată drept epoca școlilor naționale, prin înființarea școlilor de stat. Școlile catolice existente au recunoscut rolul conducător al statului, iar cele protestante și-au păstrat sistemul tradițional, dezvoltându-se mai departe independent. Tot acum s-au făcut primii pași pentru înființarea școlilor normale, care să asigure pentru viitorul învățământului instruirea cadrelor didactice necesare.

De la Oanțu, la Alhambra...

În perioada 15-19 aprilie 2013, în cadrul proiectului multilateral Comenius **ARCHITEACHING** (2011-2013), proiect premiat cu European Language Label în 2011, echipa de proiect de la Școala Gimnazială Oanțu a studiat arhitectura islamică în Granada, în cadrul reuniunii de proiect din Roquetas De Mar-Almeria-Spania.

Reuniunea a debutat cu prezentarea școlii, susținerea unui program cultural de către elevii țării gazdă, o vizită la Primărie – impozantă piesă arhitecturală, unde primarul a făcut o prezentare a istoriei și perspectivelor orașului.

În zilele următoare s-a participat la workshopuri, în cadrul cărora s-au prezentat materialele lucrate până acum de fiecare țară, produse finale în cadrul proiectului.

S-a lucrat la enciclopedia arhitecturii, precum și la stabilirea pașilor pentru concursul internațional care se va derula în cadrul proiectului, în perioada imediat următoare.

Ziua specială a fost cea în care am intrat în contact cu arhitectura islamică în toată splendoarea ei, vizitând Alhambra din Granada, unul dintre cele mai importante monumente de arhitectură islamică. Acesta, împreună cu Marea Moschee din Cordoba sunt cele mai prestigioase vestigii ale prezenței musulmane în Spania din secolul

al VIII-lea până în secolul al XV-lea. Alhambra este un ansamblu de clădiri într-o fortăreață care domină câmpia și orașul Granada, situat în fața un cartier popular și pitoresc, Albaicin. De acolo se văd vârfurile înzăpezite din Sierra Nevada.

Printre aceste clădiri se află un palat maur care încununează acest

creștini după căderea Granadei în 1492, palatul maur era atât de frumos încât nu a putut fi distrus și a rămas ca reședință regală a acestora.

Planul de construcție al palatului este confuz. El se organizează în mai multe săli dreptunghiulare, parțial integrate în incintă, legate între ele prin vestibule și dispuse

complex, palatul baroc al lui Karl V. și o biserică ridicată pe amplasamentul unei foste moschei. Numele său vine din arabă, unde Qalat al Hamra care înseamnă „castelul roșu”. Alhambra e atestată odată cu intrarea, în 1238 în Granada, a primului suveran nasrid, Muhammed ben Nazar. Fiul său Muhammed al II-lea o va fortifica. Stilul nasrid atinge apogeul în secolul XIV, în timpul regilor Youssouf I și Muhammed al V-lea care ridică cele mai prestigioase părți ale edificiului, între 1333 și 1354. În ciuda dorinței Regilor Catolici de a șterge urmele Islamului din teritoriile recucerite de către

în jurul celor două bijuterii, curtea mirților (patio de los arrayanes) și curtea leilor (patio de los leones).

Se poate vorbi mai degrabă de o artă a decorațiunii decât de una arhitectonică. Exteriorul este sobru, în timp ce decorul interior este fascinant, bazat pe trei componente ale artei arabe clasice: caligrafia, decorarea florală stilizată, și motive geometrice. (sursa: <http://ro.wikipedia.org/wiki/Alhambra>)

Prof. Elena-Roxana IRINA
Școala Gimnazială „Nicolae Iorga” Pângărați
Școala Gimnazială Oanțu

Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii

27/1918 – Revista Aurora, subintitulată *Literatură. Artă. Umor* (Piatra-Neamț, 27. 05 – 30. 08. 1918), înființată din inițiativa unui grup de tineri intelectuali refugiați din Oltenia și Muntenia. Pseudonime bizare: Pegas, Neptun, Eldorado, Stix, Cerber, Marchizul Tufă de Veneția. Semnează versuri: Adrian Gh. Lazariu și Gh. Opreșan. A militat pentru desăvârșirea unității naționale și făurirea unei Români moderne, în creațiile literare precum: *Rănitul* de A. Clococceanu, *Sonet de astă iarnă* de A. Gh. Lazariu, *Frânturi de primăvară* și *Durere românească* de V. Iurașcu, *Revedere* de C. D. Apostol ș. a. Continuă programele publicațiilor literare anterioare: *Colectorul literar* (1877), *Asachi* (1881-1885),

Buciumul Petrei (1888-1889), *Munca* (1904-1906), *Renașterea* (1907). Preia articole și traduceri din *Convorbiri literare*, din ziarul *Scena*.

Rememorări nemțene

■ 31/1908, d., la Piatra-Neamț, **Nicu N. Albu**, prefect al județului Neamț (1885-1888 și 1895-1899), primar (Piatra-Neamț, 1901-1904; 1907), deputat (1891-1895), senator (1905-1907; 1907-1908); absolvent al Facultății de Medicină din Berlin. Este unul dintre cei care au sprijinit dezvoltarea economică a județului Neamț (construirea de poduri, șosele, străzi, a liniei

ferate Bacău – Piatra-Neamț, introducerea iluminatului electric în Piatra-Neamț; amenajarea Parcului Cozla; a sprijinit apariția unor publicații liberale: *Mișcarea liberală*, *Propășirea*, *Munca*. A condus timp de 30 de ani Organizația P. N. L. Neamț și s-a bucurat de aprecieri deosebite din partea lui Mihail Kogălniceanu, I. C. Brăteanu, I. G. Duca, V. A. Urechia și a altor fruntași liberali.

Optimizarea relației profesor – elev

REZUMAT

Profesorul clasic, un personaj sobru și autoritar, distant și sever, doct și infailibil, este înlocuit cu succes astăzi de *profesorul democratic*, un reformator care va cere „formație și nu informație”, se va implica într-o relație permisivă și democratică, deschisă și amicală cu elevii, instaurând între aceștia un climat de comunicare liberă, deschisă și complexă.

Pentru o bună comunicare cu elevii trebuie să se vorbească la persoana întâi, să fim spontani, să ascultăm, să punem partenerii pe picior de egalitate, să asigurăm confortul necesar în timpul comunicării, să evităm moralizarea și moralizările, să utilizăm mesaje care să ajute interlocutorul în găsirea de alternative etc.

RELAȚIA PROFESOR – ELEV:

- Relația profesor elev ține de sfera relațiilor interpersonale, motiv pentru care eficiența trebuie să se decidă pe fondul raporturilor ce se stabilesc între educator și educat.

- În problema relației profesor-elev, pe lângă o bogată experiență pozitivă ce s-a acumulat de-a lungul anilor, se constată din păcate, că uneori, această relație nu trece de zonă indiferenței.

- Dacă admitem că profesorul își stabilește mijloacele de acțiune în funcție de particularitățile și reacțiile elevilor, adaptându-și permanent la acestea stilul operațional și folosește un anumit sistem metodic-organizațional, atunci vom recunoaște rolul profesorului ca fiind hotărât în obținerea efectului pe care el însuși l-a anticipat.

- Elevul este influențat de către profesor direct, dar și indirect, prin intermediul grupului social din care face parte și în care se manifestă activ, motiv pentru care consider foarte importante cunoașterea de către profesor a personalității elevului și autocunoașterea elevului în vederea înregistrării tuturor influențelor educative spre formarea și autoformarea elevului.

- Succesul dar și eșecul școlar, adaptarea sau inadaptarea socială a elevilor sunt în strânsă legătură cu descoperirea blocajelor care apar între diferite secvențe ale acțiunilor educative: motiv – scop, mijloace – efect, evaluare – conexiune inversă.

SURSELE BLOCAJULUI POT FI:

- ✓ Control aversiv,
- ✓ Subiectivism în apreciere,
- ✓ Necunoașterea personalității elevului sau a mediului sau social,
- ✓ Cultivarea la elevi a unor motivații negative,
- ✓ Indiferență la succes,
- ✓ Disciplină asigurată numai prin interdicții și solicitări,
- ✓ Tranzacții compromițătoare,
- ✓ Încurajarea vedetismului.

Profesorul clasic, personaj sobru și autoritar, distant și sever, doct și infailibil, care „predă” un set de cunoștințe, apoi „pretinde”, examinează și notează. Arma sa cea mai de temut este catalogul și uneori alte sancțiuni care au scopul de a obține ceea ce vrea de la elevi. În plan educativ mânuiește, cu ușurință, un set de principii morale seci și dogmatizate cărora elevii trebuie să li se supună. Acest model intercalează în relația profesor-elev o distanță ca „de la cer la pământ”, comunicarea fiind univocă, de la profesorul care știe aproape totul, la elevul care nu știe aproape nimic. Acest profesor nu va coborâ niciodată din „sfera sa înaltă”, va fi misterios și greu accesibil și asta pentru că nu este nepregătit pentru o relație de comunicare cu elevii. El nu are puterea de a se recorda la problemele elevilor, de a lăsa la o parte inhibiții și false pudori.

Profesorul democratic, cel mai bun dintre profesori, este reformator, va cere „formație și nu informație”, se va implica într-o relație permisivă și democratică, deschisă și amicală cu elevii. Între aceștia se instaurează un climat de comunicare liberă, deschisă și complexă. Acest model de profesor va ști să-și momească elevii cu o retorică a utilității practice, a aplicațiilor multiple și neașteptate ale disciplinei sale. Va ști să înlăture riscurile pe care le presupune relația de comunicare apropiată cu elevii: familiarismul și eroarea în formularea soluțiilor și sfaturilor date elevilor.

BARIERELE COMUNICĂRII:

Sidney Shore identifică 3 tipuri de blocaje ce constituie probleme reale în realizarea procesului de comunicare:

- Barierele de ordin emoțional (teamă de a nu comite greșeli, neîn-

crederea față de superiori, colegi, dificultatea de a schimba modul de gândire, dependența excesivă de opiniile altora etc.).

- Barierele de ordin cultural (dorința de a se conforma modelelor sociale, dorința de apartenență, slabă capacitate de a transforma sau modifica ideile etc.)

- Barierele de ordin perceptiv (incapacitatea de a distinge între cauză și efect, refuzul de a sesiza, de a releva, incapacitatea de a defini lucrurile, îngustarea excesivă a punctului de vedere).

MODALITĂȚI DE AMELIORARE A COMUNICĂRII:

- utilizați mesaje adresate la persoana întâi (limbajul responsabilității), focalizate pe ceea ce simte emițătorul și pe comportamentul interlocutorului, prevenind astfel reacțiile defensive în comunicare; procesul de comunicare este mai complet, se pot comunica emoțiile și descrie comportamentele fără a face evaluări și atacuri la persoană;

- fiți spontan în exprimarea opiniilor personale, încercați să nu va impuneți punctul de vedere. Manipularea este o formă de comunicare care transmite mesajul de non – acceptare și neîncredere în deciziile luate;

- ascultați cu atenție, ascultatul activ este o modalitate de a asculta și a răspunde care duce la îmbunătățirea înțelegerii reciproce și la depășirea obstacolelor în comunicare. Comunicarea empatică conține mesaje de înțelegere, compasiune și afecțiune față de interlocutor;

- evitați stereotipurile și prejudecățile, deoarece conduc la opinii negative despre ceilalți, sunt cauzele unor acțiuni și emoții negative, duc la discriminare și violență;

- lăsați interlocutorului posibilitatea de a face o evaluare negativă a acțiunilor sau atitudinilor sale, critica nu duce neapărat la schimbarea celeilalte persoane;

- utilizați mesaje care să ajute interlocutorul în găsirea de alternative, posibilități de rezolvare a unei situații. Deseori sfatul este perceput de cealaltă persoană ca o insultă la inteligența sa, ca o lipsă de încredere în capacitatea persoanei respective de a-și rezolva singură problema;

- evitați amenințările, insistând în aplicarea unei pedepse pentru rezolvarea unei probleme/ situații veți genera sentimente negative;

- evitați moralizarea, aceasta cauzează sentimente de neliniște, stimează resentimentele și blochează exprimarea sinceră a celeilalte persoane;

- dați dovadă de egalitate, atitudinea de superioritate determină formarea unei relații defectuoase de comunicare, încurajează dezvoltarea conflictelor. Egalitatea înseamnă acceptarea necondiționată și respectarea fiecărei persoane, indiferent de nivelul sau de cultură, pregătire profesională;

- țineți cont de factorii sentimentali, încercarea de a convinge doar prin argumentare logică sau dovezi logice duce la frustrare, poate bloca comunicarea;

- solicitați mai multe informații, puneți întrebări deschise, câte una pe rând, acestea dau vorbitorului posibilitatea de a se deschide, de a explora gândurile și sentimentele sale, este convins că te interesează ceea ce îți spune;

- utilizați parafrizarea, este o metodă în comunicare care are rolul de a clarifica mesajul, de a comunica mai eficient nevoile. Dar nu o folosiți prea des!;

- dați posibilitatea explorării soluțiilor alternative prin folosirea brainstorming-ului, ascultării reflectivă, discutarea posibilităților rezultate ale alegerii uneia dintre alternative, obținerea unui angajament;

- utilizați confirmările verbale, vizuale și non verbale, precum și sunete care îi fac pe vorbitori să înțeleagă că îi ascultați cu interes și cu respect;

- citiți limbajul corpului, concentrați-vă atenția pe factorii cheie: expresia feței, ochilor, tonul vocii, ținuta corpului și gesturile;

- asigurați confortul necesar în timpul comunicării.

Prof. Maria Lăcrămioara RUSU

Liceul Tehnologic „Dimitrie Leonida” Piatra – Neamț

BIBLIOGRAFIA:

1. Abric, J., *Psihologia comunicării*, Editura Polirom, Iași, 2002;
2. Baban, A., *Consiliere educațională*, Editura Ardealul, Cluj-Napoca, 2001
3. Druță, M.E., *Cunoașterea elevului*, Editura Aramis, 2004
4. Truță, E., Mardar, S., *Relația profesor-elevi: blocaje și deblocaje*, Editura Aramis, 2002.

Banca Populară SPORUL din Buhuși

de prof. dr. Mihai ȘURUBARU

Sub semnătura prof. Mihai Șurubaru, doctor în științe istorice, colaborator al revistei noastre, a apărut, la începutul anului 2013, cea de a douăsprezecea carte (menționată în titlul de mai sus), la fel ca precedentele, rod al unei cercetări ce demonstrează, încă o dată, acribia cu care distinsul autor s-a aplecat, de-a lungul anilor, asupra documentelor, scoțând la lumină, din prăfuitele arhive, mărturii referitoare la existența de decenii, de secole chiar, a unor instituții ce au avut, în timp, contribuții aparte în evoluția socială, culturală, economică și politică a societății românești.

Cartea la care ne referim în continuare – *Banca Populară „Sporul” din Buhuși* – este o continuare a celei, editate în 2012, *Bănci populare în Județul Neamț*, vol. I-II, dacă avem în vedere că Orașul Buhuși de astăzi, din punct de vedere administrativ, a făcut parte din Județul Neamț, iar Banca Populară *Sporul* era subordonată Federației *Alexandru cel Bun* din Piatra-Neamț.

Așa cum ne-a obișnuit, cu celelalte cărți ale sale, și de această dată, profesorul dr. Mihai Șurubaru dă dovadă de o știință aparte în selectarea și sistematizarea materialelor documentare recoltate din arhive, repartizându-le pe câteva domenii de interes, destinate mai multor posibile categorii de cititori, domenii structurate în câteva capitole (...până la 1925; ...la 1925; ...după anul 1925; activitatea băncii...; ...la 1947; anexe) și subcapitole (*Începuturile; membrii; organele de conducere; localul; capitalul* ș. a.), toate cu scopul, nedeclarat, dar evident, de a veni în întâmpinarea unor posibile întrebări venite din partea celor interesați.

Deosebit de importante, pe lângă informațiile de ordin bancar-statistic (mărimea depunerilor, fructificarea lor, dobânda, împrumuturi ș.a.) ale

băncii din Buhuși (care, după mărirea capitalului vărsat, în 1919, se situa pe locul patru în ierarhia celor 54 de bănci afiliate la Federația *Alexandru cel Bun* din Piatra-Neamț, după *Băncile Păstrarea* din Tazlău, *Sfinții Arhangheli* din Bozieni (de Sus, n. n. c. t.) și *Sfântul Neculai* din Răucești), sunt precizările referitoare la localitatea Buhuși (prin 1929, populația depășea cu puțin 12.000 de locuitori, existenți în peste 1.600 de familii, din care 50% erau evrei; mai erau alte trei bănci comerciale, care percepeau do-

bânzi, la împrumuturi, între 36-50%, în timp ce dădeau dividende de 20-22% și dobânzi la depuneri de 11-14%, conf. unei situații din 31 decembrie 1927), la denumirea străzilor și la activitatea culturală (în 1926, în localul băncii, funcționa o bibliotecă *Lumina*, cu 924 volume, legate în cea mai mare parte, cu conținut literar, științific, de igienă și medicină populară, legi și cărți cooperatiste, precum și revistele *„Viața românească”* și *„Albina*. Numai după un an, în 1927, biblioteca va număra peste 1.500 de volume; tot în clădirea băncii, funcționa și cinematograful acesteia, cu un aparat cinematografic care dădea rezultate bune.). Demn de menționat este și destinul Băncii *Sporul* din Buhuși, după cel de Al Doilea Război Mondial, de la efectele reformei monetare din 1947 (când unitatea avea un cont de lei stabilizați blocați la B. N. R.), la naționalizarea din 1948 și până la dispariția clădirii (cea mai frumoasă din localitate), într-un incendiu din 1961, după care nu a mai rămas decât imagine, imortalizată într-o fotografie, pe care autorul a postat-o pe coperta I, și o alta pe ultima pagină a cărții.

O carte ce merită consultată, o carte de suflet, dacă avem în vedere că prof. dr. Mihai Șurubaru s-a născut și a frecventat școala, până la absolvirea cursurilor liceale, la vârsta de 18 ani, la Buhuși.

Constantin TOMȘA

SUMAR

Viața sindicală. Privire în actualitate. Imperative: Florin MOLDOVAN – *Workshop-ul „Analiza europeană și multi-regională a situației egalității de șanse și de gen” – Bistrița 30 iunie -3 iulie 2011* (pag.2-3) ♦ *Workshop-ul „Analiza europeană și multi-regională a situației egalității de șanse și de gen” – Piatra Neamț, 5 – 8 iulie 2011* (pag.4-5) ♦ Mihaela POPA – *Proiectul „Promovarea prin activități inovatoare a egalității de șanse și de gen în cadrul organizațiilor partenerilor sociali, cu accent pe instituțiile de educație”* (pag.6-7)

♦ **Ancheta/interviurile revistei Apostolul:** Mircea ZAHARIA – *Conferința Județeană a Sindicatului Învățământ Neamț – interviu cu Gabriel Ploscă, președintele Sindicatului Învățământ Neamț* (pag.1-2)

♦ **Școala nemțeană la zi.** Olimpia SIMA – *O nouă revistă la „Cartianu”* (pag.9) ♦ Red. – *La Tașkent, Argint pentru Neamț la Olimpiada Internațională de Chimie* (pag.2) ♦ *Asalt la porțile liceelor tehnologice* (pag.9) ♦ *Concursul „Ziarist pentru o zi” și-a desemnat laureații* (pag.12) ♦ „*Micul Picasso*” invită la competiție (pag.8)

♦ **Lecția de istorie. Rădăcini. Memento:** Mihai Emilian MANCAȘ – *Vizită ministerială* (pag.15) ♦ Ioan BALABAN – *Mărturisirile unui profesor* (pag.11) ♦ Red. – *Calendar* (pag.20) ♦ Constantin TOMȘA – *Rememorări nemțene – mai, 2013* (pag.16-19) ♦ *Semnal editorial: Banca populară „Sporul” din Buhuși* (pag.19)

♦ **Pași spre Europa. Itinerarii culturale:** Elena-Roxana IRINA – *De la Oanțu, la Alhambra...* (pag.17)

♦ **Dubito, ergo cogito:** Alexandrina Camelia MANCAȘ – *Apel de peste hotare* (pag.8) ♦ Monica Maricica CRISTEA – *Ziditorul de oameni* (pag.6-7) ♦ Dumitru RUSU – *Copilul, ultima prioritate românească* (pag.3) ♦ *Lumea lui Robocap naște monștri* (pag.19)

♦ **Cogito, ergo sum:** Dumitrița VASILCA, Elena VASILOAEI – *Invitație de onoare* (pag.12) ♦ Daniel-Ionuț SOLDAN – *Filosofia, deplinătatea rațiunii umane* (pag.12)

♦ **Ultima oră la Roman:** A. OPRIS – *Romașcani în finala concursului „Bucuria de a fi creștin”* (pag.13) ♦ *Năvală la școlile cu ștaif!* (pag.13) ♦ *ECOacțiuni susținute de elevi* (pag.14) ♦ *Sărbătorea pascală în școli* (pag.14) ♦ *Eminenții, pe podium!* (pag.13) ♦ Red. – *Liceenii din Roman protestează* (pag.7)

♦ **Comemorări. Sub lupa memoriei:** Gheorghe A. M. CIOBANU – *Un Cavaler Carpat al „Ordinului... Dalta”* (pag.1-10) ♦ Red. – *Ion Irimescu* (pag.10) ♦ Constantin TOMȘA – *Centenarul statuii lui Mihail Kogălniceanu* (pag.1-11) ♦ Gh. ȚIGĂU – *IN MEMORIAM: Prof. Gheorghe Alistar* (pag.20)

♦ **Studii și sinteze:** Ada POPOVICI – *Oțiosul calvar sau Istoria și memoria* (pag.14) ♦ Maria Lăcrămioara RUSU – *Optimizarea relației profesor – elev* (pag.19) ♦ Gh. ȚIGĂU – *Cultivarea limbii române. Vocabularul actual al națiunii. Termeni recenți* (pag.9) ♦ Mihai FLOROIA – *Politici educaționale în Transilvania habsburgică* (pag.16-17).

Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii

Lumea lui Robocap naște monștri

După ce au participat la o săptămână de „Școală altfel” și la o „Vacantă altfel”, normal, simpaticii gimnaziști au devenit și ei „altfel”. Mai ales că a reînceput școala. Sunt mai zglobii și frumoși ca niciodată. Au șepci șmecheroase cu cozorocul tras la spate, blugi după ultimul jurnal, bluze cu inscripții haoase, ochelari...Nu mai seamănă cu „mucoșii” de altădată. Nu mai iubesc nici cartea. Tot timpul ar vrea să se joace. Ei și? Nu spunea tatăl lui Creangă „Copilul să sa joace, calul să se tragă și popa să ce-tească”? Deci, bagă distracție, neamule! Urmarea? Școlarii de la primară au uitat de Scufița Roșie, Alba ca Zăpada și Făt – Frumos.

Nu-i mai interesează nici faptele de vitejie ale răzeșilor lui Ștefan cel Mare. Au uitat și pe cei patru fii ai lui Constantin Brâncoveanu, uciși de păgâni la Stambul.

Ce le mai place kinderilor de azi? Televizorul cu filme imbecile despre sex și internetul care – hă, hă, ce nu le spune? De aceea butonează zile întregi. La întrebarea: ce-și doresc să ajungă când vor fi mari?, dau răspunsuri trăsnet. Ascultați! „Robocap, Omul păianjen, Vip”. Majoritatea visează să ajungă Robocap. Cine e individul? Un robot, din filmele S.F. pus pe fapte mari. Este un robot necruțător cu bandiții, drogații și criminalii de serie. Îi spulberă, îi face arșice. E un justițiar al tehnici moderne. Evi-

dent, americane. Nu e rău că există leac pentru violență, rău este că mulți dintre copii noștri trăiesc într-o lume imaginară care depășește cu mult granițele umanului. Mai mult, rățăcesc permanent în lumea care creează brute. E un semn că cei 7 ani de acasă nu mai sunt organizați între povestea de război, zisă de bunicul și rugăciunea bunicii „Înger, îngerășul meu”. Că ora de prietenie cu natura a fost abandonată iar reușita cu orice preț, prin forța fizică și șmecherie este cheia succesului. Halal succes! Nu de succes cu pistolul în mână au nevoie țâncii.

Dumitru RUSU

IN MEMORIAM Prof. Gheorghe Alistar

S-a petrecut din lumea acesta, senin și nu plictisit de viață, spre a-și găsi odihna veșnică, un suflet nobil, care a luat existența în piept cu bărbăție, profesorul – filolog Gheorghe Alistar, ființă trudită, optimistă, delicată.

Nici el n-a semănat cu nimeni pe

l u m e a
aceasta. Un unicat, asemenea fiecăruia dintre noi. Era conștient de lucrul acesta și a trăit ca atare, având, între altele, câteva plăceri roditoare: învățătura, munca și prietenia.

Era înzestrat cu un înalt grad de percepere a responsabilităților încredințate și asumate ca profesor, director de școală, inspector școlar și părinte, îndeletniciri pe care le-a dus la bun sfârșit cu vrednicie, echilibru, înțelepciune și omenie.

Fecior de țăran din lumea moldavă, s-a comportat aici cu o înăscută eleganță și discreție, dezvoltată apoi prin studii universitare, prin lecturi bogate și atente.

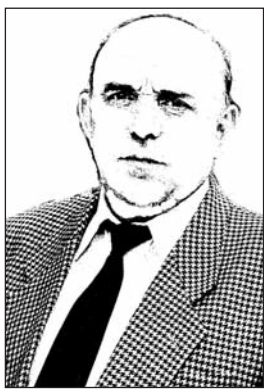
A fost cumpătat și blând, harnic și meticulos, legându-și fibrele sufletului de baștină, de locurile de muncă și de oameni.

A făcut lucruri frumoase și durabile în trecerea sa prin această lume, iar, de ceva vreme, revenise la viața țărănească din care își trăgea sevele, o viață împlinită, retrăgându-se aproape de sălbăticia naturii, după ce a renunțat la tumultul și comoditățile vieții orașenești.

Lipsită de vulgarități și nimicnicii, viața lui a fost aceea a unui om bun, mai tăcut și mult mai împăcat cu sine decât mulți dintre noi.

Nu cred că ne-a părăsit, cum nu cred că ne-au părăsit nici alți dascăli iluștri ai ținutului nostru, precum Dumitru Roșca, Vasile Boroga, Alexandru Cojocaru, Gheorghe Blaga, Mihai Uliciuc, Constantin Michiu, Sorin Donea, Mihai Petrescu, Grigore Ungureanu și atâția alții, împreună cu care, nu demult, am viețuit și am lucrat într-o atmosferă în care lăcomia, ostilitatea, invidia, înșelăciunea, mimarea muncii nu erau cunoscute.

Gh. ȚIGĂU

În cadrul proiectului *Promovarea prin activități inovatoare a egalității de șanse și de gen în cadrul organizațiilor, partenerilor sociali, cu accent pe instituțiile de educație*, POSDRU/97/6.3/S63072, proiect implementat de către **Sindicatul Liber al lucrătorilor din Învățământ și Cercetare Științifică Neamț**, în calitate de solicitant, în parteneriat cu **Federația Sindicatelor Libere din Învățământ, Uniunea Județeană a Sindicatelor libere din**

Învățământ Bistrița Năsăud, Fundacion y Educacion Integral S.L., Fondazione IKAROS, TILS Romania SRL, Camporecchio Educational, în perioada 16-18 mai a.c. s-a desfășurat la Piatra-Neamț cel de al doilea workshop cu titlul *Promovarea instrumentelor inovatoare privind implementarea conceptului de egalitate de șanse în școala românească*. Menționăm să primul workshop pe această temă a avut loc la Bistrița (25-27 aprilie 2013), urmând ca, cel de al treilea, și ultimul, să se des-

fășoare la București în perioada 7-9 iunie 2013. Cele trei acțiuni citate propun dezbateri pe tema accesului egal pe piața muncii, promovarea egalității de șanse în rândul copiilor și tinerilor în cadrul școlilor implicate în acest proiect, schimburi de idei și cunoștințe rezultate din activități anterioare, consolidarea relațiilor interpersonale dintre participanți, stabilirea unor baze pentru activitățile viitoare ale proiectului.

La Piatra-Neamț, activitățile au fost coordonate și moderate atât de experți locali, cât și de invitați avizați implicați în acest proiect: Ioana Petreș, Alexandra Cornea, Gaetano Casale, Titu Răucă, Dumitru Ilieș, Mihaela Popa, Gabriel Ploscă, Gabriela Grigore, Minadora Lemnar, Simion Hănescu, Ionel Hociung... Fără să-l uităm pe Alexandru Covasan, responsabilul logisticii evenimentului, menționăm că am citat de-a valma și incomplet. Vom reveni cu amănunte în numărul viitor. (Red.)

ULTIMA ORĂ

CALENDAR

Mai

CALENDAR

Mai

01 . Ziua Internațională a Solidarității Oamenilor Muncii

(Primul Congres al Internaționalei a II-a de la Paris (1889) a decis sărbătorirea acestei zile în memoria grevei muncitorilor din Chicago. Se celebrează în statele membre ale Organizației Internaționale a Muncii și alte țări)

03. Ziua Mondială a Libertății Presei

(Instituită de ONU în 1993 (Rezoluția 48/432) pentru a promova ideea că o presă liberă, pluralistă și independentă este o componentă esențială a unei societăți democratice)

05. Kierkegaard, Søren filosof și teolog danez, (1813 – 1855) – 200 de ani de la naștere

09. Ziua Europei

(A fost declarată în 1985, marcând ca prim pas în construcția Europei unite. Declarația din 9 mai 1950, prin care Robert Schuman, ministrul de externe al Franței, a propus Germaniei și altor state europene să pună „bazele concrete ale unei federații europene indispensabile pentru menținerea păcii”)

09. Ziua Victoriei și a Comemorării Eroilor

09. Ortega y Gasset, Jose Filosof și eseistul spaniol, (1883-1955) – 130 de ani de la naștere

12. Ziua Internațională a

Familiei

(Instituită de ONU în 1993 (Rezoluția 47/237) pentru o mai bună înțelegere a problemelor familiei și îmbunătățirea capacității țărilor de a rezolva aceste probleme prin politici corespunzătoare)

15. Ziua Latinității

(Instituită prin decizia Congresului XIX al Uniunii Latine (Paris, 2000). Marchează semnarea la 15 mai 1954 a Convenției de constituire a Uniunii Latine, organizație care întrunește statele cu limba și cultura de origine latină)

15. Grigorescu, Nicolae pictor (1838-1907) – 170 de ani de la naștere

17. Ziua Mondială a Societății Informaționale

(Instituită de ONU în 2006 (Rezoluția 60/252) pentru a informa publicul larg despre beneficiile Internet-ului, tehnologiilor informaționale și de comunicare, înlăturarea obstacolelor de ordin tehnologic)

18. Ziua Internațională a Muzeelor

(Instituită în 1977 de către Consiliul Internațional al Muzeelor (ICOM) pentru a promova muzeele, a face cunoscută publicului larg activitatea și rolul lor în viața societății)

18. Ziua Mondială a Sportului

19. Ziua Internațională

nală a Lumânărilor Aprinse

(Se marchează din 1983, la inițiativa Organizației Mondiale a Sănătății pentru a comemora victimele SIDA și a încuraja întreaga societate să se implice în lupta împotriva SIDA)

21. Ziua Mondială a Diversității Culturale pentru Dialog și Dezvoltare

(Instituită de 13ONU în 2002 (Rezoluția 57/249) pentru a întări potențialul cultural ca metodă de a atinge prosperitatea, dezvoltarea durabilă și pacea globală)

22. Wagner, Richard compozitor, dirijor și scriitor german (1813-1883) – 200 de ani de la naștere

24. Copernic, Nicolaus savant și astronomul polonez, (19 februarie 1473 – 24 mai 1543) – 470 de ani de la moarte

24. Ziua Sfinților Kiril și Metodie

Sărbătoarea alfabetului chirilic și a culturii slave.

Textele se pot trimite și pe adresa revista_apostolul@yahoo.com

APOSTOLUL

REVISTĂ EDITATĂ DE
SINDICATUL
ÎNVĂȚĂMÂNT
NEAMȚ

ISSN - 1582-3121

Redacția și administrația:
str. Petru Rareș nr. 24,
tel/fax: 22.53.32,
Piatra Neamț

Preț: 1 LEU

APOSTOLUL - revistă a cadrelor didactice din județul Neamț, serie nouă, apare prin colaborarea Sindicatului Învățământ Neamț și Asociației Învățătorilor din județul Neamț (martie 1999).
FONDATORI: C. Luchian, V. Gaboreanu, V. Scripcaru, M. Stamate, I. Rafail, M. Avădanei (noiembrie, 1934)
CONSILIUL DE ADMINISTRATIE: Gabriel PLOSCĂ - director general;

Florin FLORESCU - director fondator

Iosif COVASAN - director economic, Gheorghe AMAICEL, Gabriela GRIGORE.
CONSILIUL DE REDACȚIE: Mircea ZAHARIA - redactor șef, Constantin TOMȘA, Ștefan CORNEANU - redactor șef adjunct, Dumitrița VASILCA, Mihai FLOROAIA,
A. OPRIȘ (apostolul_musatin@yahoo.com) - subredacția Roman,
Carmen DASCĂLU (secretar),
Dorian RADU - tehnoredactare, foto; Florin MOLDOVANU - editor online.